พระโอวาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์

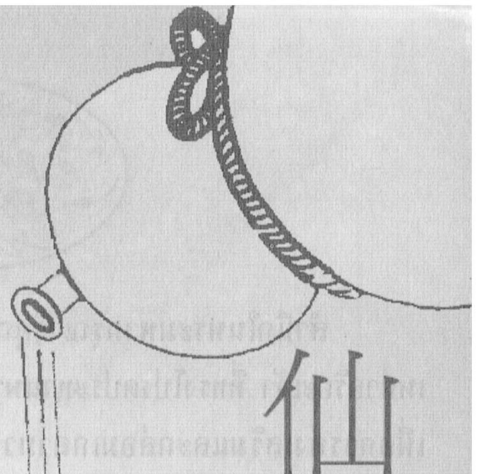
ปี ๒๕๔๘

仙佛聖訓

二五四八年 發心轉振年—(4)

ปีแห่งการบังเกิดจิต ผันแปรวิกฤตภัย

仙佛聖訓

พระโอวาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์

บุญจริง กุศลแท้

คำนำ

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแห่งฟ้าเบื้องบน และด้วยความเมตตาของเหล่าอริยะเจ้า ที่ทรงโปรดประทานพระโอวาท ในการประชุมธรรมชั้นพุทธาภิเษก เพื่อการส่งเสริมและกล่อมเกลามวลเวไนย์ ให้รู้ตื่นเข้าใจกระจ่างในสัจธรรม อักษรทุกตัวล้วนเปรียบประดุจดั่งแสงสว่าง ที่ช่วยส่องทางชี้นำพา ให้เวไนย์ได้ก้าวพ้นจากความทุกข์ พบสุขอย่างแท้จริง

ปี พ.ศ. 2548 สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทรงเมตตาประทานพระโอวาทให้เป็นปี "แห่งการบังเกิดจิต ผันแปรวิกฤติภัย" เหตุที่กล่าวเช่นนี้ เพราะยุคกาลปัจจุบันมวลมนุษย์ได้พบกับเภทภัยต่างๆ มากมาย อย่างไม่เคยมีเกิดขึ้นมาก่อน พระพุทธะอริยะเจ้าจึงทรงโปรดเมตตา เปิดปริศนาให้มวลชนได้รับรู้ ดั่งเช่นในพระโอวาทฉบับนี้ ที่จะทำให้เหล่าผู้มีบุญทั้งหลายได้เข้าใจกระจ่างแจ้ง ถึงคำว่า "บุญจริงกุศลแท้" คืออะไร เพื่อให้สาธุชนทุกท่านได้มีโอกาสเข้าใจถึงหลักธรรม ได้พ้นจากเหตุแห่งกรรม ที่เคยกระทำผิดบาปโดยไม่ตั้งใจ ซึ่งเป็นความโชคดีของทุกท่านที่จะได้ศึกษาพระโอวาทที่ล้ำค่าฉบับนี้

ในการจัดพิมพ์พระโอวาทครั้งนี้ หากมีข้อผิดพลาดไม่สมบูรณ์ประการใ ด ขอกราบสิ่งศักดิ์สิทธิ์เมตตาประทานอภัย อาวุโสทุกท่านโปรดชี้แนะในจุดบกพร่อง เพื่อการปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไป

คณะผู้จัดทำ
ร้านหนังสือกระวี

สารบัญ

พระโอวาท หนึ่งในแปดเซียน หลันไฉ่เหอ

วันเสาร์ที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2548

ประชุมธรรมชั้นพุทธาภิเษก รุ่นที่ 30 พุทธสถานผู่เต๋อ จังหวัดภูเก็ต

พระโอวาทบทกลอนหนึ่งในแปดเซียนหลันไฉ่เหอ

ไอมงคลพวยพุ่งสู่เบื้องฟ้า *เทพเทวาร่วมพร้อมสู่สถาน*

ฟ้าคนดินสมานพร้อมร่วมงาน *ในยุคกาลสามปลายกัปฉุดชนคืน*

เราคือ

หนึ่งในแปดเซียน หลันไฉ่เหอ *รับบัญชาจาก*

องค์อนุตตรธรรมมารดา *สู่สถาน กราบกชกร*

องค์จาตุรันต์ ผู้เมตตา *ถามเมธาทุกท่าน สราญฤา*

ชีวิตน้อยลอยคว้างกลางทะเล คลื่นลมเห่กล่อมพัดสะบัดไหว
ชีวิตคนเปราะบางดั่งเส้นใย โอนอ่อนไปตามแรงโลกโลกีย์
ยึดวัตถุเงินตราเป็นที่พึ่ง พิษสามจึงเกาะกินใจให้หมองศรี
ทุกข์ติดตามดั่งเงาเท่าทวี โลกโลกีย์ผูกมัดยากคลี่คลาย
ครั้นพบธรรมยุคสามวาระโปรด ธรรมเรืองโรจน์ส่องใจกลางจุดชี้
โลกมืดมนกลับสว่างกลางฤดี จุดหมายมีไม่เคว้งคว้างดั่งเช่นเคย
ยึดมั่นไว้ใฝ่ธรรมทวนกระแส คลื่นลมแปรคงมั่นอย่าหวั่นไหว
กิเลสร้ายขึ้นลงก่อกวนใจ ทวนกระแสเร่งพายธรรมนาวา
ละสลายกิเลสได้ใช้ปัญญา กิเลสหนาปัญญาสูงส่งเลิศล้ำ
โลกกว้างใหญ่จันทราส่องแสงนำ ยิ่งใหญ่ตามความมืดที่ปกคลุม

ปัญญาเกิดด้วยศึกษาใฝ่เรียนรู้ เป็นดั่งครูช่วยชี้นำหนทาง

เกิดปัญญารู้แจ้ง ณ ดวงกลาง ธรรมกระจ่างกลางใจไขแยบยล

บทเรียนธรรมสำคัญเรื่องเกิดตาย เป็นหลักใหญ่ชี้ชัดชะตาพ้น

โลกกว้างใหญ่ธรรมไร้ขีดจำกัดตน มากมายล้นเพิ่มพูนความรู้เดิม

ฟังธรรมคลายกังขาในดวงจิต ธรรมพินิจตรวจตราหาคำตอบ

ยิ่งฟังธรรมยิ่งคลายใจเร่งเปิดออก ธรรมชี้บอกความหมายเป็นนัยนัย

ธรรมแปรเปลี่ยนเอนเอียงให้เที่ยงตรง ทางมิจฉามิดำรงในวิถี

มุ่งสู่ทางสัมมาถูกวิธี สู่ทางดีใฝ่ธรรมนำสุขใจ

เพาะปลูกพันธุ์เมล็ดแห่งพุทธะ อนาคตภายหน้าออกดอกผล

เร่งเพียรหมั่นขยันด้วยใจตน ธรรมออกดอกผลสกาวคืนสู่แดน

วจนะโอวาท

พระโอวาทหนึ่งในแปดเซียนหลันไฉ่เหอ

หลันไฉ่เหอต้าเซียน:

พระพุทธะจี้กง ทำงานปกโปรดสามโลกทุกข์ยากลำบากมาก

พระอาจารย์:

ไม่กล้าที่จะบอกว่าลำบาก เพียงแต่ทำสุดกำลังกายใจเท่านั้น แต่ก็ยังดีที่มีลูกศิษย์ที่น่ารักกลุ่มนี้ที่ได้ทุ่มเทอุทิศตน ทำงานธรรมแทนฟ้า ยังมีพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ธรรมมารดา ด้วยมหาปณิธานของพระศรีอาริยเมตไตรย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ได้ฉุดช่วยงานธรรม

วันนี้ธรรมะจึงสามารถเผยแผ่ไปได้ทั่วโลก อันตัวเราจี้กงไร้คุณธรรมความสามารถ มีเพียงจิตสำนึกคุณที่ไร้ขอบเขตเท่านั้น

หลันไฉ่เหอต้าเซียน:

ทุกท่านล้วนโชคดี ในยุคนี้เกิดมาได้รับวิถีธรรม เป็นศิษย์ของพระพุทธะจี้กง

วันนี้พระอาจารย์เชิญเรามาร่วมผูกบุญสัมพันธ์ ยินดี ยินดี ยิ่งนักเลย

จากฟ้าแดนไกลมาร่วมผูกบุญสัมพันธ์พบหน้า มิใช่เหตุอันบังเอิญเลย เมธีทุกท่าน อย่าได้ดูแคลนตัวเองว่าเรานั้นเป็นเพียงแค่คนธรรมดาคนหนึ่ง เรานั้นต่างก็โชคดีมารับวิถีธรรม สิบทิศร่วมงานฟ้า ชั้นพุทธาภิเษกยิ่งใหญ่ ฟ้าดินคนร่วมงานเป็นหนึ่ง

รู้หรือไม่เรานั้นเคยมีบุญสัมพันธ์กับพุทธะอริยเจ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาก่อน เรามีความคุ้น ในบรรยากาศธรรมเหล่านี้หรือไม่ ?

รู้สึกว่า เรานั้นมีความอบอุ่นเหมือนเคยได้เจอหน้ากันแล้วหรือเปล่า ?

ใบหน้าดอกไม้บาน

เมธีทุกท่าน ฟังธรรมะได้เพียงบทเดียว ความเข้าใจและความกระจ่างนั้นยังไม่เกิดขึ้น

ใบหน้าดั่งดอกไม้ ตอนนี้ค่อยๆ เริ่มที่จะบานแล้ว ค่อยๆ ที่จะแง้มเพียงนิดๆ บางคนก็แย้มยิ้มออกนิดๆ บางคนก็ยังปิดอยู่ ลองแย้มยิ้มแล้วดูใบหน้าของท่านซิ ดอกไม้บานสดชื่น มองแล้วมีความสุข **การฟังธรรมะเหมือนกับการโปรยดอกไม้ โปรยน้ำทิพย์ลงที่ใจเรา เราจะรู้สึกสดชื่น รู้แจ้ง**

ดวงตาที่สาม

งานประชุมนี้มิใช่ธรรมดา พลังธรรมนั้นยิ่งใหญ่ ตาเนื้อของปุถุชนนั้นยังมองมิเห็นอะไร กายนี้ยังเป็นกายหยาบ

เราใช้ดวงตาไหนมองสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ใช้ดวงตาที่สาม มองทุกท่าน แล้วท่านเปิดดวงตาที่สามแล้วหรือยัง ? ใครเป็นผู้มาเปิดให้ ? (พระพุทธะจี้กง)

โดยยืมมือของอาจารย์ชี้แนะเปิดให้ แล้วตอนนี้ดวงตานั้นเปิดแล้วสว่างหรือยัง ?

ดวงตาปุถุชนแจ้งสว่าง หรือยัง หรือยังหลับอยู่
ดวงตาอริยะในใจสว่าง หรือยังหลับอยู่

อาศัยพลังธรรมของพุทธอริยเจ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาศัยพลังธรรมอันยิ่งใหญ่แห่งญาณพระแม่องค์ธรรม ณ สถานพุทธาแห่งนี้ มีญาณที่สว่างไสว ด้วยแสงรัศมีธรรมของสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากมาย โพธิสัตว์มากมาย

วันนี้มีโอวาทน้ำอมฤต จะมอบให้กับเมธีทุกท่าน โอวาทนี้มีความหมายลึกซึ้ง แม้ดูแล้วง่าย แต่ความหมายนั้นใครจะเข้าถึงได้ มีเพียงผู้รู้แจ้ง มีเพียงเทพเซียนที่ปฏิบัติจนบรรลุแล้วจึงสามารถจะไขปริศนาเหล่านี้ให้เราเข้าใจได้ (ท่านหลันต้าเซียนเมตตาอธิบายพระโอวาท)

ไขปริศนาพระโอวาท

บทกลอน 1

ไอมงคลพวยพุ่งสู่เบื้องฟ้า เทพเทวาร่วมพร้อมสู่สถาน
ฟ้าคนดินสมานพร้อมร่วมงาน ในยุคกาลสามปลายกัปฉุดชนคืน

ความหมายพระโอวาท

ไอมงคล คือ พลังแห่งความดี วันนี้ทุกคนมาทำความดี เมื่อความดีรวมกัน หนึ่งคน สองคน สามคน จนเป็นคนกลุ่มใหญ่ ร่วมกันทำความดี ร่วมฟังสัจธรรม ร่วมพูดสัจธรรมแล้ว พลังธรรมะนั้นจะเกิดขึ้นมา ทะยานลอยพวยพุ่งสู่ฟ้าเบื้องบน เทพเซียนต่างลงมาร่วมงาน

เมื่อรู้ว่า ณ ที่แห่งนี้นั้นมีการร่วมประชุมชั้นยิ่งใหญ่ ฟ้ามนุษย์ร่วมงานเป็นหนึ่งประสานใจกัน ในยุคนี้เป็นการปกโปรดครั้งยิ่งใหญ่ คือยุคสามปลายกัปแล้วเป็นยุคสุดท้ายที่จะต้องรีบเร่งนำพุทธบุตรเดิมนั้นกลับคืนยังแดนเดิมแล้วมิฉะนั้นก็จะสายเกินกาล

บทกลอน 2

ชีวิตน้อยลอยคว้างกลางทะเล คลื่นลมเห่กล่อมพัดสะบัดไหว
ชีวิตคนเปราะบางดั่งเส้นใย โอนอ่อนไปตามแรงโลกโลกีย์

ความหมายพระโอวาท

ชีวิตคน... เหมือนดั่งเรือลำหนึ่งที่ลอยอยู่กลางทะเล โดนพายุคลื่นลมซัดกระหน่ำโอนเอนมา ตามแรงคลื่น พัดไปทางซ้ายเราก็ไปซ้าย พัดไปขวาเราก็ไปขวา ทำให้เราไร้จุดหมายทิศทางของตัวเอง

แรงลม คือ กระแสสังคมภายนอก กระแสกิเลส พัดใจเราให้โอนเอนไปมา ขึ้นๆ ลงๆ มิแน่นอน ชีวิตคนนั้นลอยคว้างกลางทะเล เปราะบางดั่งเส้นใยเบาบางแสนสั้น ชีวิตเราเมื่อเกิดมาแล้ว ชะตาชีวิตคนเราต่างกัน อย่าคิดว่าเรานั้นจะอายุยืน ชีวิตคนเพียงแค่ลมหายใจเข้าออกฉับพลัน ยมบาลมาถึงตรงหน้าแล้วชีวิตขาดสะบั้นลงน่าใจหาย บางครั้งชีวิตเรานั้นยังสั้นและน้อยกว่าสัตว์บางชนิดที่เกิดมา เพราะฉะนั้นจงอย่าประมาทในชีวิตของตัวเอง

บทกลอน 3

ยึดวัตถุเงินตราเป็นที่พึ่ง พิษสามจึงเกาะกินใจให้หมองศรี
ทุกข์ติดตามดั่งเงาเท่าทวี โลกโลกีย์ผูกมัดยากคลี่คลาย

ความหมายพระโอวาท

ในโลกนี้มีสิ่งที่เราต้องยืมใช้ คือ วัตถุเงินตรา ทุกวันนี้ดิ้นรนเพื่ออะไร ? ทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว ให้ชีวิตนั้นดำรงอยู่ได้ การแสวงหาของเรามีขีดจำกัดหรือมีความรู้พอหรือไม่ **ยังไม่รู้พอ** จึงเกิดพิษทั้งสามมาเกาะกินใจ **โลภ โกรธ หลง** พิษนี้เป็นพิษที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ยังมีรายละเอียดพิษอีกมากมาย ความทุกข์จึงเกาะกินใจ ความทุกข์ติดตามเราทุกฝีก้าวเป็นดั่งเงาคอยติดตาม เพราะว่าใจเราเป็นผู้แสวงหาไขว่คว้าดิ้นรน แสวงหาจนเกินทางสายกลางของจิตตัวเอง จึงเกิดความทุกข์

กิเลสร้ายเป็นดั่งงูพิษที่เกาะกินใจ ทุกวันเราก็เฝ้าหล่อเลี้ยง เฝ้าเลี้ยงดู ความรัก ความโลภ ความโกรธ ความหลง หล่อเลี้ยงไว้ในใจทุกวัน ของเก่าหกหมื่นปีที่ผ่านมาเวียนว่ายอยู่

เรายังแสวงหาพิษใหม่เพิ่มขึ้นมาในชาตินี้ พิษนั้นร้ายกาจมากขึ้น สามารถที่จะทำให้เรานั้นเวียนว่ายตายเกิดในโลกนี้ได้ เกิดแล้วตายเวียนว่ายไปมิจบสิ้น ถูกโลกโลกีย์นี้มัดใจอย่างแน่นหนา

เมื่อเรายึดติดโลกนี้ เมื่อเราคิดว่าโลกนี้สวยงามเราจึงต้องลงมา แต่วันนี้เราจะต้องฟังธรรมให้รู้แจ้งถึงความทุกข์ที่แท้จริงของโลกใบนี้ ให้ตื่นขึ้นมาจากความหลง แล้วรู้แจ้งกลับคืน

บทกลอน 4

ครั้นพบธรรมยุคสามวาระโปรด ธรรมเรืองโรจน์ส่องใจกลางจุดชี้

โลกมืดมนกลับสว่างกลางฤดี จุดหมายมีไม่เคว้งคว้างดั่งเช่นเคย

ความหมายพระโอวาท

วันนี้ได้พบมหาธรรมในยุคสามนี้ ความมืดมนในจิตใจเหมือนได้คลายเปิดออก เพราะวันนี้เรือลำน้อยที่ลอยคว้างกลางทะเลนั้น

วันนี้รู้ทิศทาง มีจุดหมายแล้ว จากเดิมที่เราพายเรือวนไปมาตามแรงกิเลสกระแสวัตถุสังคมภายนอก

แต่วันนี้เมธีทุกท่านมีจุดหมายที่จะมุ่งตรงไปข้างหน้า ไม่เคว้งคว้าง

วันนี้ได้รับจุดหนึ่งจากวิสุทธิอาจารย์ จุดนั้นสว่างไสวพอที่จะส่งจิตญาณนั้นให้กลับคืนไปยังเบื้องบนได้ จุดนั้นสว่างพอที่จะคลายความมืดลงได้ ชีวิตจึงมีเป้าหมายชัดเจนแล้ว

บทกลอน 5

ยึดมั่นไว้ใฝ่ธรรมทวนกระแส คลื่นลมแปรคงมั่นอย่าหวั่นไหว
กิเลสร้ายขึ้นลงก่อกวนใจ ทวนกระแสเร่งพายธรรมนาวา

ความหมายพระโอวาท

ก่อนหน้านี้ทุกคนนั้นเหมือนพายเรือตามกระแสน้ำตามกระแสวัตถุสังคมภายนอก เมื่อเราบำเพ็ญธรรมเปรียบดั่งการพายเรือทวนกระแสน้ำที่เชี่ยวกราด ต้องทวนกระแสโลกทวนกระแสสังคมและทวนกระแสจิตตนเอง ทวนกระแสเหมือนเรานั้นมีอารมณ์โกรธ ให้รู้จักระงับอารมณ์ ให้รู้จักเอาชนะใจตัวเอง ทวนกระแสใจตนมิปล่อยใจไปตามอารมณ์ความรู้สึก โดยใช้ดวงตาที่สามเป็นดวงตาแห่งปัญญามาระงับทวนกระแสจิตใจของเรา ในขณะที่เกิดกิเลสขึ้นมาจะต้องใช้ปัญญามาตัดกิเลส

บทกลอน 6

ละสลายกิเลสได้ใช้ปัญญา กิเลสหนาปัญญาสูงส่งเลิศล้ำ
โลกกว้างใหญ่จันทราส่องแสงนำ ยิ่งใหญ่ตามความมืดที่ปกคลุม

ความหมายพระโอวาท

การละกิเลสจะต้องใช้ปัญญา ปัญญามีกันทุกคนแล้วเท่าเทียมกัน พระองค์ธรรมมารดาเบื้องบนส่งเรามาจุติพร้อมทั้งส่งจิตญาณเดิมแห่งฟ้าเดิมติดญาณเราด้วยเราจึงมีจิตใจที่ดีงาม กิเลสเราหนาแค่ไหน หกหมื่นกว่าปีแล้วที่เราเวียนว่ายตายเกิด กิเลสนั้นก็เปรียบดั่งความมืดของโลกใบนี้

ปัญญาเปรียบดั่งความสว่างของดวงจันทร์ แม้จะมีดวงเดียวแต่ทำไมสว่างทั่วโลกเล่า แสดงว่าดวงจันทร์นี้จะต้องสว่างยิ่งใหญ่รุ่งโรจน์ พอกับความมืดของโลกนี้ จึงสามารถสาดส่องขับไล่ความมืดให้หมดไปได้

บทกลอน 7

ปัญญาเกิดด้วยศึกษาใฝ่เรียนรู้ เป็นดั่งครูช่วยชี้นำหนทาง

เกิดปัญญารู้แจ้ง ณ ดวงกลาง ธรรมกระจ่างกลางใจไขแยบยล

ความหมายพระโอวาท

ปัญญาจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการศึกษาเรียนรู้แล้วนำมาปฏิบัติ ผิดถูกนั้นประสบการณ์ล้วนเป็นครูที่จะชี้นำทางที่ถูกต้องให้เรา

การฟังสัจธรรมทำให้เราได้ไขข้อสงสัยภายในจิต เมื่อความลังเลสงสัยคลายออก ปัญญาอันรู้แจ้งดั่งดวงจันทร์ก็จะปรากฏออกมาได้

บทกลอน 8

บทเรียนธรรมสำคัญเรื่องเกิดตาย เป็นหลักใหญ่ชี้ชัดชะตาพ้น
โลกกว้างใหญ่ธรรมไร้ขีดจำกัดตน มากมายล้นเพิ่มพูนความรู้เดิม

ความหมายพระโอวาท

วันนี้เรามาศึกษาธรรมะบทเรียนเรื่องการเกิดตายที่เกี่ยวกับชะตาชีวิตที่ยิ่งใหญ่ เป็นบทเรียนที่สำคัญชี้ชัดชะตาชีวิตของเรา **การบำเพ็ญธรรมบำเพ็ญเพื่อตัดการเกิดตาย ตัดการเกิดก่อน ถ้าตัดการเกิดได้แล้วก็จะไม่มีการตาย คือ การหลุดพ้นนั่นเอง**

วันนี้เรามาศึกษาเรื่องการที่จะตัดการเกิดเพื่อเข้าสู่แดนเดิม โลกใบนี้ให้เราอาศัยชั่วคราว เงินทองลูกหลานทรัพย์สมบัติให้เรายืมใช้ชั่วคราว ตายแล้วว่างเปล่าตายแล้วยังยึดเงิน ยึดลูกหลาน ยึดสามีภรรยา ยึดความแค้น เอาไปด้วยเอาไปได้อย่างไร จิตเราเป็นผู้ที่เกี่ยวทุกสิ่งทุกเรื่องราวต่างเกี่ยวเข้ามาในใจไม่เคยคิดจะปล่อยวาง

วันนี้มาฟังธรรมสามวันเป็นการฝึกฝนให้เรานั้นได้ปล่อยวาง สามวันเป็นการปล่อยวางแบบเล็กๆ น้อยๆ ให้เรามาฝึกฝนก่อน เพราะเรานั้นยังเหมือนกับต้นกล้าที่ยังอ่อนเยาว์ จะต้องใช้เวลาจะต้องมาศึกษาเรียนรู้ โลกนี้กว้างใหญ่การศึกษาธรรมะไร้ขีดจำกัด

เราจะต้องศึกษาจนปิดฝาโลง แก่แล้วยังต้องศึกษา หนุ่มสาว วัยเด็กต้องศึกษา เพราะความตายมิได้เลือกวัย ตายได้ทุกเวลาและทุกลมหายใจของเรา ขณะที่นั่งอยู่นี้จะต้องดำรงลมหายใจอย่างไม่ประมาท ต้องคิดว่าชีวิตเราสั้นนัก สิ่งนี้สามวันมาฟังต้องกอบโกยสิ่งที่มีค่าที่สุด โอบอุ้มเอาไว้ ถนอมเอาไว้ในคุณค่าที่ได้มาฟังธรรมะนี้ ใช้อะไรถนอมโอบอุ้ม หากใช้มือกำก็มีวันที่จะปล่อยวางได้แล้วจะใช้อะไร ?

ใช้ใจ ใครก็ขโมยไม่ได้ใครก็ลักพาบุญกุศล ความดีปัญญา เราไปไม่ได้

บทกลอน 9

ฟังธรรมคลายกังขาในดวงจิต ธรรมพินิจตรวจตราหาคำตอบ
ยิ่งฟังธรรมยิ่งคลายใจเร่งเปิดออก ธรรมขี้บอกความหมายเป็นนัยนัย

ความหมายพระโอวาท

เมื่อท่านก้าวเข้ามาสู่ประตูธรรมนี้ ทุกท่านนั้นต่างพกพาเอาความลังเล ความสงสัยความยึดมั่นถือมั่นมาแล้วไว้ในใจของทุกท่าน อีกทั้งพกพาเอาความรู้ภูมิธรรมเดิมที่เต็มเปี่ยมจนล้นแก้วมาด้วย ความรู้เดิมความรู้ใหม่สับสนไม่รู้จะเชื่อใครดี คำถามเกิดขึ้นความลังเลกังขาเกิดขึ้นที่ใจรับธรรมะแล้วได้รับสามสิ่งวิเศษแล้ว แล้วธรรมะนี้คืออะไร แตกต่างกับที่เราไปวัดอย่างไร เหตุใดมาที่นี่จึงไม่มีพระสงฆ์ จึงมีแต่บุคคลเหล่านี้ใส่ชุดขาวน้ำเงินมาร่วมงาน แปลกใจหรือเปล่า เรารู้ว่าทุกท่านมีคำถามนี้อยู่ในใจ

การฟังธรรมะนี้จะช่วยให้ท่านนั้นคลายความสงสัยลังเล โดยมีนักบรรยายมาร่วมศึกษากับเราทุกคน เพียงแต่การฟังธรรมะนั้นจะต้องเทน้ำในแก้วเก่าออกก่อน

หากน้ำแก้วเก่ายังไม่ได้เทออก ยังเต็มเปี่ยมคำพูดของเราคงไร้ความหมาย เพราะฉะนั้นจะต้องเปิดใจแล้วจะได้รับคำตอบในใจเรา ผู้ที่ตอบนั้นก็คือใจเราเอง

บทกลอน 10

ธรรมแปรเปลี่ยนเอนเอียงให้เที่ยงตรง ทางมิจฉามิดำรงในวิถี
มุ่งสู่ทางสัมมาถูกวิธี สู่ทางดีใฝ่ธรรมนำสุขใจ

ความหมายพระโอวาท

ใจเราตรงหรือยัง แล้วอะไรเล่าที่จะมาปรับความสมบูรณ์ภายในจิตเรานั้นมีทั้งจิตที่ดีงามและมีทั้งจิตที่คิดในทางใฝ่ชั่วร้าย มีสองใจพระกับมารมักจะทะเลาะกันเสมอๆ บ้างพระชนะ บ้างมารชนะ อะไรชนะมากกว่ากันในแต่ละวัน ? (มาร) ปรบมือให้กับตัวเอง

ปรบมือครั้งแรกไล่มารออก ปรบมือครั้งที่สองต้อนรับพระ ตอนนี้อะไรเข้ามาอยู่ในใจเรา ? (พระ) เราพูดคุยกับใคร ? (พระ) เมื่อทุกท่านจิตใจสงบเป็นหนึ่งเดียว พุทธะก็จะมาเติมปัญญาให้กับเรา พุทธะก็จะมอบน้ำอมฤตที่ไร้รูปลักษณ์ให้กับเราโดยที่ท่านมิรู้ตัว เหตุใดเราจึงแจ้งได้ฟังคำพูดนักบรรยายเพียงหนึ่งคำ เหตุใดเราจึงสว่าง ฟังโอวาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากมาย แต่มีอยู่คำหนึ่งทำให้เราแจ้งสว่างได้ เพราะเราเปิดใจ

วันแรกต้องเปิดใจ วันที่สองซาบซึ้งใจ แล้ววันที่สามจะประทับใจ

รู้หรือไม่ว่าร่างกายของเรานั้นเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้าไปแล้ว ก็จะมีตัวที่จะขจัดสิ่งแปลกปลอมความสกปรกขับพิษออกมาจากร่างกาย มีกลไกที่เป็นสภาวะธรรมชาติที่จะมาปรับความสมดุลของร่างกายนี้ ปรับธาตุต่างๆ นี้ เพื่อให้ร่างกายเกิดความสมดุล คือ ภูมิคุ้มกันภูมิต้านทาน

จิตใจของเราเมื่อเกิดความคิดเอนเอียงมิถูกต้อง อะไรจะมาปรับจิตของท่านให้เกิดความสมดุลเป็นกลาง**จิตมโนธรรมสำนึก** ช่วยเป็นตัวแกนกลางปรับความสมดุลในจิตใจของเรา

เมื่อเรามีจิตใจที่เอนเอียง จิตมโนธรรมสำนึก ก็จะเตือนเราว่า ไม่ได้แล้วนะใจเอนเอียงไม่เที่ยงตรงแล้ว จะต้องทำอย่างนี้จึงจะถูกต้อง อย่างนี้ผิด นั่นก็คือจิตมโนธรรมนี้นั่นเอง จิตมโนธรรมสำนึกนั้นจะแยกแยะถูกผิดได้อย่างชัดเจน จำเอาไว้ให้ขึ้นใจจิตมโนธรรมสำนึกเป็นเพื่อนแท้และเพื่อนตาย เกิดมาพร้อมกับเรา และจะตายไปพร้อมกับเรา แต่เราตายเพียงแค่สังขารนะ จิตญาณเรานั้นกับจิตมโนธรรมสำนึกจะติดตามเราไป

บทกลอน 11

เพาะปลูกพันธุ์เมล็ดแห่งพุทธะ อนาคตภายหน้าออกดอกผล
เร่งเพียรหมั่นขยันด้วยใจตน ธรรมออกดอกผลสกาวคืนสู่แดน

ความหมายพระโอวาท

สิ่งศักดิ์สิทธิ์และนักบรรยาย กำลังหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งพระพุทธะปูทางแห่งโพธิสัตว์ในอนาคตให้กับเรา การศึกษาธรรมะนี้ เป็นหนทางเดียวกับที่พุทธะโพธิสัตว์ ในอดีตท่านได้รับเช่นเดียวกัน การฟังธรรมะเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะหว่านเมล็ดพันธุ์นี้ลงไปในผืนนาใจของเรา ผืนนาใจนี้ต้องสะอาดวิสุทธิ์พอเมล็ดพันธุ์จึงจะแตกหน่อออกดอกออกผลในอนาคตได้ ฉะนั้นจะต้องปรับผืนนาใจนี้ให้สมบูรณ์ เมล็ดพันธ์พุทธะที่หว่านไปจึงจะตกผลได้

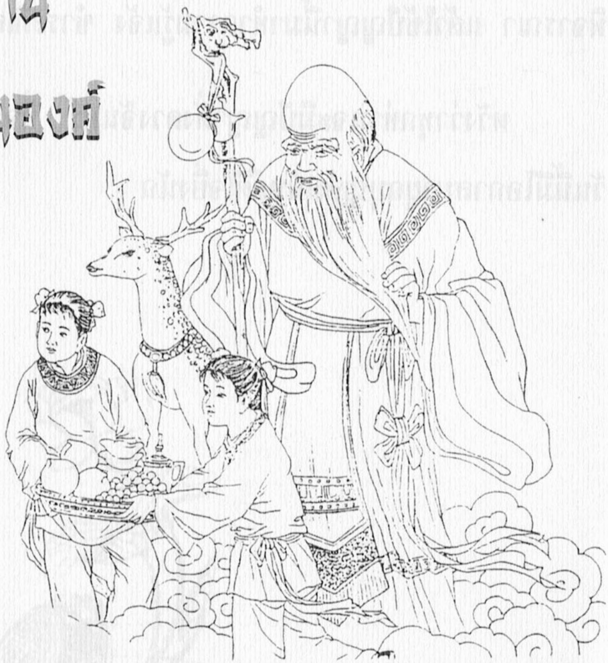
การตกผล คือ การบำเพ็ญจนบรรลุกลับคืน เกิดปัญญาเอาชนะกิเลสได้แล้ว เมื่อนั้นหนทางนิพพานก็เบื้องบนเป็นของเรา จะได้กลับคืนไปเบื้องบนเป็นดั่งเทพเซียนเหมือนก่อนเรานั้นเคยอยู่ร่วมกัน

เวลาของเรานั้นมีไม่มาก โอวาทที่ให้ไปนี้หวังว่าทุกคนนั้นจะรับกลับไปพิจารณา แล้วใช้ปัญญานี้มาทำความรู้แจ้ง ชำระกิเลสออกจากจิตนี้

หวังว่าทุกท่านจะมีปัญญาดั่งดวงจันทร์ ที่จะมาสลายความมืดในจิตนี้ได้ วันนี้มีโอกาสมาผูกบุญสัมพันธ์ดีใจยิ่งนัก

พระโอวาทท่านหนันจี๋เหล่าเซียนองค์

๔

วันอาทิตย์ที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

ประชุมธรรมชั้นพุทธาภิเษก รุ่นที่ 30 พุทธสถานผู่เต๋อ จังหวัดภูเก็ต

วจนะโอวาท

พระโอวาทท่านหนันจี๋เหล่าเซียนองค์เมตตา

ฟังบทกตัญญูแล้ว เข้าใจซาบซึ้งเพียงใด ? บุญสัมพันธ์ได้พบหน้าหลานน้อยๆ

ความกตัญญูนั้นมีอยู่บนตัวของเทพเซียน

มีอยู่บนตัวของพระมหาพรหม

มีอยู่ในตัวของสงฆ์อริยเจ้า

ความกตัญญูมีอยู่บนตัวของทุกๆ คนแล้ว

จริงแล้ว อาจจะไม่ต้องพูดมากมาย เพราะแม้จะบรรยายเท่าไรก็คงจะไม่ถ้วน บรรยายกี่ร้อยปีพันปีพรรณนาคุณของบิดามารดา คงไม่ครบถ้วนในบุญคุณอันยิ่งใหญ่นี้ ลึกยิ่งกว่ามหาสมุทร กว้างใหญ่ไร้ขอบเขตยิ่งนัก จริงแล้วพื้นฐานจิตใจอันดีงามของทุกคนก็มีอยู่แล้ว

คุณธรรมแปดอันใดมาอันดับหนึ่ง ? (ความกตัญญู)

คุณธรรมแปดมีอยู่แล้วในตัวของเรา หลานน้อยมิใช่ไม่กตัญญู แต่เพราะความลุ่มหลง ที่ลงมาเกิดยังโลกมนุษย์นี้ ครั้งแล้วครั้งเล่า ไฟโลกีย์เผา กี่หมื่นปี เผาแล้วเผาเล่า เกิดดับแล้วเกิดดับเล่า น้ำตาที่หลั่งไหลเพราะความผิดนั้น มากมายยิ่งกว่ามหาสมุทร น้ำตาในทะเลทุกข์นั้นมากมาย ความลุ่มหลงอวิชชา ปิดบังใจเดิมของหลานน้อยแล้วฤๅ ? จิตจึงมืดมน เห็นพระคุณอันยิ่งใหญ่ ของพ่อแม่เป็นสิ่งที่ล้อเล่นหรืออย่างไร

เกิดกาย

เลือด เนื้อ ชีวิต เพื่อลูกนั้นอุทิศไปเท่าไหร่ บางคนเมื่อได้คลอดลูก ออกมามารดาก็ถึงแก่ชีวิต ชีวิตหนึ่งแลกกับอีกชีวิตหนึ่ง แล้วชีวิตหนึ่งที่เกิดมา นั้นเล่าได้รู้บุญคุณซาบซึ้งเพียงไร กายเจ็บปวดทุกข์ทรมารของมารดา ให้กำเนิด เรานั้นยิ่งใหญ่เพียงใดรู้หรือไม่ หากเราเคยเป็นพ่อแม่เราคงจะรู้ได้ คงจะซาบซึ้ง ได้ลิ้มรสความเจ็บปวดนั้นแล้ว แต่หากเราอายุยังน้อยคงยากที่จะรับรู้รสชาดเหล่านั้น

เติบโต

เราเติบโตมา มีร่างกายที่แข็งแรง ขณะเดียวกันก็เป็นความเสื่อมโทรมแก่ชราของพ่อแม่ ความเสื่อมโทรมนั้นไม่ใช่ทำเพื่อตัวเองเลย หยาดเหงื่อที่ไหลริน หยาดน้ำตาที่หยดลงบนใบหน้าด้วยความไม่เชื่อฟังของลูก พ่อแม่ว่ากล่าวคำหนึ่ง เราเถียงคำหนึ่ง บุญคุณของพ่อแม่ยิ่งใหญ่อยู่ที่ไหน ?

จิตใจของพ่อแม่

พ่อแม่... มิต้องการทรัพย์สินเงินทองมากมาย... ท่านต้องการเพียงแค่... ไออุ่นปลอบโยนเคียงข้าง เป็นเพื่อนคลายเหงายามอ้างว้างเดียวดาย ดูแลเอาใจใส่ท่านยามอ่อนแรง เชื่อฟังคำสั่งสอนที่กลั่นกรองออกมาจากหัวใจที่บริสุทธิ์ของท่าน

สิ่งเหล่านี้เราเคยมีให้ท่านบ้างหรือไม่ ?

เงินทองซื้อความรักไม่ได้ ซื้อบุญคุณอันยิ่งใหญ่ไร้ขอบเขตไม่ได้ ซื้อชีวิตบิดามารดาไม่ได้

(ท่านผู้เฒ่าเซียนเมตตาให้นักเรียนในชั้นออกมาสำนึกผิด)

หลับตาลง...

คิดว่าครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายที่จะได้เจอหน้าพ่อแม่

ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายที่จะได้จับมือและโอบกอดท่าน เพราะว่าเห็นหน้าทุกวัน เราไม่ได้ให้ความสำคัญ

เราลองนึกหากวันนี้พ่อแม่จากเราไป เราจะมีจิตใจเช่นไร

โอบกอดท่าน...

คิดว่าวันนี้เป็นวันสุดท้าย เป็นวันสุดท้ายที่จะได้กตัญญูต่อท่าน

ชีวิตพ่อแม่แก่เฒ่าดั่งไม้ใกล้ฝั่ง

ดั่งเทียนเล่มน้อยหลอมละลายตัวเองเพื่อลูก จนมอดดับไป

โอบกอดท่านแล้วเรียกชื่อพ่อแม่ของเราดัง ๆ ...

คิดว่าจะเป็นครั้งสุดท้าย... ที่จะได้โอบกอด สารภาพพร้อมกับพูดออกมา ไม่ต้องเกรงกลัวอะไร ให้พ่อแม่รู้ด้วยตัวเอง

บางครั้งเราอาจจะห่างพ่อแม่ไปนานๆ ได้พบหน้ากัน แล้วพ่อแม่จะได้กลับมาอยู่กับอีกเรานานแค่ไหน

จับแขนและมือทั้งสองที่แห้งกร้าน...

มือทั้งสองที่ไกวเปลกล่อมเรา...

มือทั้งสองที่โอบอุ้มประคอง...

มือทั้งสองที่เลี้ยงดูมาจนเติบโต ตั้งปณิธานในใจ... ต่อไปจะปฏิบัติอย่างไรกับบุพการี ...

บำเพ็ญธรรมคือการกตัญญูที่ยิ่งใหญ่

การกตัญญูยิ่งใหญ่ คือ การบำเพ็ญธรรม จะช่วยกล่อมเกลาใจของเรามิให้หลงผิด

เราอย่าพูดว่ารักเพียงแค่ปาก แต่ต้องปฏิบัติจริงจังมีจิตใจกตัญญู มีจิตมโนธรรมสำนึกเกิดขึ้นในใจเรา

ขอให้วันนี้... น้ำตานี้เป็นน้ำตาแห่งจิตสำนึกคุณ... ยอมรับความผิดบาปที่ผ่านมา

วันนี้เป็นต้นไปจะเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงเป็นคนใหม่ เชื่อฟังคำบิดามารดา ตั้งใจบำเพ็ญธรรม ดีหรือเปล่า

หลานเอ๋ย... โอบกอดพ่อแม่ของตัวเอง คิดว่าครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายที่จะได้กอดท่าน ที่จะได้เรียกคำว่าพ่อและแม่ อย่าคิดว่าท่านจะอยู่กับเรานาน

ชีวิตพ่อแม่นั้นจะจากเราไปเมื่อไหร่นั้นไม่รู้ หากท่านไปไว เราก็เหมือนกับลูกกำพร้าที่เคว้งคว้าง เหมือนแพที่แตกสลายไร้ที่ยึดเหนี่ยว

เพราะฉะนั้นเวลานี้ขอให้เราโอบกอดท่าน นึกถึงบุญคุณที่ท่านเลี้ยงดูเอาใจใส่ ประคับประคอง กล่อมเรายามหลับนอน เลี้ยงดูโอบอุ้มทะนุถนอม นึกว่าเรายังเป็นเด็กเล็กๆ ยังไงพ่อแม่นั้นก็นึกว่าเรายังไม่โต สำนึกความผิดแล้วสารภาพ ตั้งปณิธาน

สายใยของลูกและพ่อแม่ตัดไม่ขาด... ดั่งสายน้ำเช่นไรก็เช่นนั้น ลูกจะหน้าตาอัปลักษณ์น่าเกลียดเพียงไร พ่อแม่ก็ยังมองว่าลูกนั้นสวยงาม เป็นเลือดเนื้อของพ่อแม่ที่ได้สร้างขึ้นมา...

ขอให้ตั้งใจ ดูแลกายสังขารของพ่อแม่ ใฝ่เพียรในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม อายุยังน้อยอารมณ์ฉุนเฉียวขึ้นลงไม่แน่นอน ต้องหมั่นเชื่อฟังคำบิดามารดา อย่าดื้อรั้นนะหลานๆ

หากวันใดบิดามารดาไม่อยู่ จะฟังคำด่าของท่านก็ไม่มีเวลาแล้ว ไม่มีโอกาสแล้ว

วันนี้ตั้งใจเลี้ยงดูถนอมรักษาท่านอย่างดี ฟังธรรมะนี้แล้วจะต้องรู้ว่ากตัญญูอย่างไร กลับไปปฏิบัติจนตราบชีพวาย สิ้นลมหายใจดีหรือเปล่า ?

เหตุใดสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะต้องมาเมตตา

เหตุใดจะต้องมีการฟังธรรมะ ?

มีลูกอกตัญญูมากมาย ที่ผิดต่อพ่อแม่

เรารู้หรือเปล่าว่าโทษนี้ต้องทำอย่างไร

ตายแล้วเราจะไปไหน นรกภูมิ รับทุกข์ทรมานหนักหนาสาหัสสากัณฑ์

วิญญาณทุกข์ทรมาน อย่าทำเลย อย่าทำเลย !

อย่าทำผิดต่อพ่อแม่ของตน

อย่าทำลายร่างกายแม้เพียงเส้นผมของ พ่อแม่ตน

อย่าทำร้ายทำลายด้วยคำพูดกับพ่อแม่ของตน

มีคนมากมายกล้าที่จะปลิดชีวิตของพ่อแม่ตนได้ จิตใจเช่นนี้เป็นเช่นไร

แล้วโทษฐานรู้หรือไม่หนักแค่ไหน นรกภูมิ นรกภูมิ !

วันนี้โชคดี ธรรมะปกโปรด รับการกล่อมเกลาจากเทพเทวา ชี้แนะให้รู้ตื่น มิกล้าผิดต่อพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพ่อแม่ของตน พ่อแม่ให้ชีวิตเรา ต้องอุทิศเลี้ยงดูด้วยชีวิตและเลือดเนื้อของตน กล้าทำหรือเปล่า ?

ชีวิตเรานี้แลกกับชีวิตของพ่อแม่มา ร่างกายที่เสื่อมโทรม หยาดเหงื่อที่ไหลรินของพ่อแม่พลีเพื่อลูกน้อย ตรากตรำทำงานหนัก เหนื่อยจนขาดใจเพื่อใครเล่า... แม้ชีวิตพ่อแม่ก็ยอมสละให้เพื่อลูก

ลูกต้องการสิ่งใด พ่อแม่หยิบยื่นให้ แล้วเมื่อท่านแก่ชราลงเล่า เราเคยหยิบยื่นอะไรให้ท่านบ้าง ถามใจตน ถามใจตน ผิดต่อท่านไปเท่าไหร่แล้ว

เกือบครึ่งชีวิต เพิ่งจะมารู้ตื่น ! หากวันนี้รับฟังโอวาทพุทธะแล้ว ยังไม่รู้ตื่นแก้ไขความผิดตน หนทางที่ปู่อีกครึ่งชีวิตนั้น ให้หลานน้อยคิดเองว่าตายแล้วจะไปภูมิภพใด

เทพเซียนชั้นฟ้าสำเร็จได้ด้วยคุณธรรมกตัญญูเป็นพื้นฐาน ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์องค์ใดกลับคืนไปโดยไร้ความกตัญญู แล้ววันนี้เราจะไปภูมิใด อยู่ที่เรานั้นเป็นผู้เลือกเอง เข้าใจหรือเปล่า ?

วันนี้ ใครที่ไม่ได้พาพ่อแม่มา... ให้กลับไปกราบสำนึกคุณแทบเท้า ทำได้หรือเปล่า ?

ลูกคนใดพ่อแม่ลาลับจากโลกนี้ไปแล้ว รู้หรือเปล่าว่าพ่อแม่เราเป็นอย่างไร อยู่ภพภูมิใด ทุกข์ทรมานเพียงใด มีเพียงสิ่งเดียวที่เราช่วยเหลือท่านได้ หมั่นสร้างบุญอุทิศกุศล บริจาคทาน อีกทั้งตั้งใจปฏิบัติใฝ่ธรรม ความคิดดีงามเป็นกุศล

หากทำด้วยความจริงใจแล้วล่ะก็ ความบริสุทธิ์จะส่งแผ่ถึงบิดามารดาในยมโลก เพียงเรามีกระแสจิตที่กตัญญูอย่างแท้จริง

อย่าคิดว่าท่านลาลับแล้วลาลับเลย ท่านยังคอย คอยบุญกุศลจากลูกน้อยผู้มีกายสังขารได้ทำอุทิศไปให้

หากใครไม่ลืมทำสิ่งนี้ ไม่ลืมบิดามารดาของตน

แม้ท่านวายชีพ คนนั้นน่ายกย่องสรรเสริญยิ่งนัก...

เทพเซียนแซ่ซ้อง ภูติผีปกป้องผู้กตัญญูอย่างแท้จริง...

บุตรใดกตัญญู... จะมีเกราะคุ้มครองป้องภัยที่ไร้รูปลักษณ์ แผ่รัศมีสิ่งเลวร้ายที่มากล้ำกราย

บุตรใดไร้กตัญญู... สิ่งไม่ดีเข้ามาโดยง่าย ชีวิตยากจะรุ่งโรจน์ ผลแห่งกรรมจะติดตามถึงลูก

ทำสิ่งใด.. เมล็ดพันธุ์นั้นจะเพาะถึงบุตรแห่งตน

พ่อแม่ทำดี ความดีถึงลูก...

หากพ่อแม่ทำไม่ดี จะเกิดอะไรขึ้น ไร้บารมีคุ้มครองลูกของตน

เวลามีไม่มาก มาผูกบุญสัมพันธ์ชั่วคราว ขอให้หลานน้อยกลับไปตอบแทนบุญคุณอันยิ่งใหญ่ ชาตินี้ก็ชดใช้ไม่หมด ตั้งใจ ตั้งใจ

เอาล่ะ ! ลาหลานน้อยๆ กลับคืนแดนทักษิณาลัย

พระโอวาท พระอาจารย์จี้กง

๔

วันจันทร์ที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2548
ประชุมธรรมชั้นพุทธาภิเษก รุ่นที่ 30 พุทธสถานผู่เต๋อ จังหวัดภูเก็ต

พระโอวาทบทกลอนพระอาจารย์จี้กง

功德是最佳的保險 功德是安全的保障

บุญกุศลเป็นหลักประกันภัยที่ดีเลิศ บุญกุศลเป็นหลักประกันที่ปลอดภัย

功德是靈妙的感應 功德是救命的藥方

บุญกุศลเป็นผลสนองที่ศักดิ์สิทธิ์แยบยล บุญกุศลเป็นตำรายาช่วยชีวิต

功德是無量的法財 功德是珍貴的寶藏

บุญกุศลเป็นกุศลทรัพย์ไร้ขอบเขต บุญกุศลเป็นโภคทรัพย์อันล้ำค่า

功德是智慧的投資 功德是一線 的希望

บุญกุศลเป็นการลงทุนที่มีปัญญา บุญกุศลเป็นประกายแห่งความหวัง

吾乃

เราคือ

濟公活佛是也 領

อรหันต์จี้กง *รับบัญชาจาก*

中命 來至普德佛堂

องค์อนุตตรธรรมมารดา *ลงสู่สถานธรรมผู่เต๋อ กราบคารวะ*

中命已參 再問愛徒兒好

องค์อนุตตรธรรมมารดา *ถามศิษย์รัก สบายดีไหม*

前世所造今世承受因緣果報天公地道豈私偏
凡夫俗子著重守護財物擁抱佔有實是苦根源
時日成熟無常潮去洶回無論貧富學歷和位權
點滴精確潮來索討勢湧鏡在良心朗照難解辯
沉醉於象萬夢如月水花執迷無明累積罪過愆
歷盡蒼桑覺物換星移能幻滅一生追求難保險
宇宙亙古遠成住壞空豈常住數十年曇花一現
百般算計死後何曾留在手中徒剩功過隨身邊
永刻銘的是弄休震法動示世間分鐘危脆變遷
鏤骨心痛業運作說常啟人勿忽每一念任倒顛
悲嘆猛然悟怨命無中順放縱無珍惜呼吸之間
巨浪驚醒睡夢莫其定安把握現寬宏謙卑收斂
反省覺塵老梁一註冥報天時真天地示演機禪
代謝紅生病死黃冥熟成追隨宗感恩一條金線
劫後餘生體驗萬物靈首惟調整偏差行為配天
謀求私利蒼天不容拓視野揮別窠臼一體同觀
為眾量莫怪公因我縮小撥陰霾從一善佈仁風
始深入認識緣果戰戰兢兢精神容貫觀顧心念
道因劫降應時應運一指超生免受六道輪迴圈

掌天盤彌勒鴻恩德頌三曹良辰佳期速登法船
慈航普渡今天師歌修子見機而做錯失實可憐
道真理真天命可畏千真惟賴求道修道中印現
上天妙開玄功凌壯效辦始終初發心田可成仙
信相與逢點德雲志鴿有有讓光明火苗耀世間
承擔代師相立建下偉業命生不息發揮真美善
淡泊真命明志用當如海牲犧義之所在志勇敢
宣揚宗風天通身善教大萬渡人傳承薪火綿延
不朽的傳道寶貴人託寄調眾功居厥偉澤長遠
自從面臨生死關頭人生態度已是徹底的改觀
不再汲汲營營謀私利中酸辛使命肩任學承擔
道路千條萬巷惟修道這其不負那怕全捨奉獻
世險阻生死在感觸道裡修過經段一愿力超凡
排困難與卻剎滿了場辦路才歷路一個新開端
究過程體之那充路到有孤苦寂寞腳步邁向前
想幕幕昨天間一這個獨有味難以心一言表全
舊事一切懸地楚清品幸福澀滋原一顆靈受含
來往憶起從殊生懵懂嚐到甜苦淚傾訴著經驗
了解以後深入投入才能更加明悟將心比眾念
追溯自無到醒有幻師大道積極開創傳承續延
現境界知悟從名利心來佈心心敢換成古聖賢
收斂散漫糊塗志向明傳師吾勇將道福音傳遍
彌勒鴻慈三曹普渡帶罪立功消冤解孽天恩寬

追溯自無到醒有幻師大道積極開創傳承續延
現境界知悟從名利心來佈心心敢換成古聖賢
收斂散漫糊塗志向明傳師吾勇將道福音傳遍
彌勒鴻慈三曹普渡帶罪立功消冤解孽天恩寬
始承師志將使命負那死生甘交天千魔萬難練
惟願秉持勇敢肩怕是無愿忍耐逆考我也闖關
喚吾心啊吾心任千魔眾辱師不認輸依然挺堅
效師心學師心縱萬考為心吾乘愿來返樸根源
鏤刻骨能傳佈心我也輸心願意隨緣必定了緣
記又心銘來道大不認人秉承濟公善愿歸宿天
祝福徒兒真功實善真修實煉福慧雙修皆滿圓

พระโอวาทซ้อนพระโอวาท บุญจริงกุศลแท้ (ตอนที่ 1)

⊙ 潮來潮去洶湧　鏡花水月如夢　萬物成住壞空
豈能執著護擁　刻骨銘心的痛　猛然驚醒覺塵紅
生老病死黃粱一夢

⊙ 莫怨命運作弄　休怪蒼天不公　因緣果報成熟
冥冥註定其中　無常說法震動　啟示世人勿放縱
把握天時追隨真宗

※ 感恩天地寬宏　珍惜每一分鐘　揮別陰霾精神從容
一貫真傳道風　天命明師相逢　點開玄妙與天相通
寶貴人身善用　當下建立德功　凌雲壯志效鵠鴻
天恩師德歌頌　修辦有始有終　讓生命犧牲渡萬眾

調寄：大海
語寄：把握

พระโอวาทซ้อนพระโอวาท บุญจริงกุศลแท้ (ตอนที่ 2)

บุญจริงกุศลแท้

⊙ 憶往事一幕幕　過程困難險阻　生與死卻在剎那之間
天地懸殊　從無知到醒悟　從糊塗到清楚
這一路充滿了感觸

⊙ 道場裏　修辦路　有孤獨　有幸福
這其中酸甜苦澀滋味難以傾訴
一顆心　一腳步　一個 愿　一段路
經歷過　才能銘心又刻骨

※ 師心吾心　願秉承師心大道來傳佈
師心吾心　勇敢將使命肩負
那怕是千魔萬考我也不認輸
為眾生甘願忍辱※
乘愿來　必定了愿歸宿

調寄：朋友別哭
語寄：師心吾心

前世所造今世承受因緣果報天公地道豈私偏

凡夫俗子著重守護財物擁抱佔有實是苦根源

時日成熟無常潮去洶回無論貧富學歷和位權

點滴精確潮來索討勢洶鏡在良心朗照難解辯

沉醉於象萬夢如月水花執迷無明累積罪過愆

歷盡蒼桑覺物換星移能幻滅一生追求難保險

宇宙亙古遠成住壞空豈常住數十年曇花一現

百般算計死後何曾留在手中徒剩功過隨身邊

永刻銘的是弄休震法動示世間分鐘危脆變還

鏤骨心痛業運作說常啟人勿忽每一念任倒顛

悲嘆猛然悟怨命無中順放縱無珍惜呼吸之間

巨浪驚醒睡夢莫其定安把握現寬宏謙卑收斂

反省覺塵老粱一註冥報天時真天地示演機禪

代謝紅生病死黃冥熟成追隨宗感恩一條金線

劫後餘生體驗萬物靈首惟調整偏差行為配天

謀求私利蒼天不容拓視野擇別棄臼一體同觀

為眾量莫怪公因我縮小撥陰霾從一善佈仁風

始深入認識緣果戰戰兢兢精神容實觀願心念

道因劫降應時應運一指超生免受六道輪迴圈

掌天盤彌勒鴻恩德頌三曹良辰佳期速登法船

慈航普渡今天師歡修子見機而做錯失實可憐

道真理真天命可長千真惟賴求道修道中印現

上天妙開玄功凌壯效辦始終初發心田可成仙

信相與逢點德雲志鴿有有讓光明火苗耀世間

承擔代師相立建下偉業命生不息發揮真美善

淡泊真命明志用當如海牲犧義之所在志勇敢

宣揚宗風天道身善教大萬渡人傳承薪火綿延

不朽的傳道寶貴人託寄調眾功居厥偉澤長遠

自從面臨生死關頭人生態度已是徹底的改觀

不再汲汲營營謀私利中酸辛使命肩任學承擔

道路千條萬巷惟修道道其不負那怕全捨奉獻

世險阻生死在感觸道裡修過經投一愿力超凡

排困難與卻黏滿了場辦路才歷路一個新開端

究過程體之那充路到有孤苦寂寞腳步邁向前

想慕慕昨天間一道個獨有味難以心一言表全

舊事一切懸地楚清品幸福瀅滋原一顆靈受含

來往憶起從殊生懵懂嚐到甜苦淚傾訴著經驗

了解以後深入投入才能更加明悟將心比眾念

追溯自無到醒有幻師大道積極開創傳承續延

現境界知悟從名利心來佈心心取換成古聖賢

收斂散漫糊塗志向明傳師吾勇將道福音傳遍

彌勒鴻慈三曹普渡帶罪立功消冤解華天恩寬

始承師志將使命負那死生甘交天千魔萬難練

惟願秉持勇敢肩怕是無愿忍耐逆考我也闖關

喚吾心啊吾心任千魔眾辱師不認輸依然挺堅

效師心學師心縱萬考為心吾乘愿來返樸根源

鏤刻肯能傳佈心我也輸心願意隨緣必定了緣

記又心銘來道大不認人秉承濟公善愿歸宿天

祝福徒兒真功實善真修實煉福慧雙修皆滿圓

活佛恩師慈訓

พระโอวาทพระอาจารย์จี้กง

調寄 : 大海

ทำนอง: ต้าไห่

把握

ป่า โอ้ว

ถนอมวาระ

潮來潮去洶湧	鏡花水月如夢	萬物成住壞空
ฉาว หลาย ฉาว ชวี่ ซรง หย่ง	จิ้ง ฮว่า สุ่ย เย่ หรู หมง	ว่าน อู้ เฉิง จู้ ไฮว่ คง
กระแสน้ำโถมขึ้นลง	งามบุปผาจันทร์นที	สิ่งใดๆ ไม่จีรัง
豈能執著護擁	刻骨銘心的痛	猛然驚醒覺塵紅
ฉี เหนิง จื๋อ จั๋ว ฮู่ หย่ง	เค่อ กู่ หมิง ซิน เตอ ท่ง	เมิง หรัน จิง สิ่ง เจวี๋ย เฉิน หง
ชีวิตยังยึดมั่นตน	เจ็บปวดร้าวทุกข์ชอกช้ำ	รู้โลกีย์ชั่วฉับพลันตื่น
生老病死	黃粱一夢	
เซิง เหล่า ปิ้ง สือ	ฮวง เหลียง อี หม่ง	
เกิดแก่เจ็บตาย	มลายผ่านตา	
* 莫怨命運作弄	休怪蒼天不公	因緣果報成熟
โม่ เอวี้ยน มิ่ง อวิ้น โจ้ หน่ง	ซิว ก้วย ชัง เทียน ปู้ กง	อิน เหยียน กว่อ เป้า เฉิง โส่ว
อย่าประณามโชคชะตา	กล่าวโทษฟ้าไม่เที่ยงธรรม	กฎกรรมถึงกาลเวลา
冥冥註定其中	無常說法震動	啟示世人勿放縱
หมิง หมิง จู้ ติ้ง ฉี จง	อู๋ ฉาง ชัว ฝ่า เจิ้น ต้ง	ฉี ชื่อ ซื่อ เหริน อู้ ฟั่ง จ้ง
กำหนดส่งผลชัดเจน	อนิจจังมาเยือนถึง	ย้ำเตือนตนอย่าได้วางใจ

把握天時	追隨真宗	
ป่า โอ้ว เทียน สือ	จุย สุย เจิน จง	
ร่วมโอกาสงาม	เดินทางธรรมนี้	
** 感恩天地寬宏	珍惜每一分鐘	揮別陰霾精神從容
กั่น เอิน เทียน ตี้ ควน หง	เจิน สี เหม่ย อี เฟิน จง	ฮุย เป๋ อิน หมาย จิง เสิน ฉง หยง
กราบสำนึกคุณดินฟ้า	ทุกเวลาถนอมกาล	ผันแปรมืดมนสงบจิตนี้
一貫真傳道風	天命明師相逢	點開玄妙與天相通
อี ก้วน เจิน ฉวน เต้า ฟง	เทียน มิ่ง หมิง ซือ เซียง ฝง	เตี๋ยน คาย เสวียน เมี่ยว อวี่ เทียน เซียง ทง
สายทองดำรงแพรธรรม	พบโองการสุทธาจารย์	เบิกดวงญาณเข้าถึงเดิมแดน
寶貴人身善用	當下建立德功	凌雲壯志效鵠鴻
เป่า กุ้ย เหริน เซิน ซ่าน ย่ง	ตัง เซี่ย เจี้ยน ลี่ เต๋อ กง	หลิง อวิ๋น จ้วง จื้อ เซี่ยว หู หง
กายาสูงล้ำมรรคผล	สร้างคุณงามบุญหนุนนำ	มุ่งมั่นทะยานดุจดั่งหงษ์ฟ้า
天恩師德歌頌	修辦有始有終	讓生命犧牲渡萬眾
เทียน เอิน ซือ เต๋อ เกอ ซ่ง	ซิว ปั้น โหย่ว สือ โหย่ว จง	หรั่ง เซิง มิ่ง ซี เซิง ตู้ ว่าน จ้ง
เทียนเอินซือเต๋อเทิดทูน	บำเพ็ญธรรมตราบชั่วกาล	ชั่วชีวี... อุทิศเพื่อเวไนย...

(*/**/**)

活佛恩師慈訓 調寄：朋友別哭

พระโอวาทพระอาจารย์จี้กง *ทำนอง: เผิงโหย่วเปี๋ยคู*

師心吾心

ซือ ซิน อู๋ ซิน

ใจข้าใจอาจารย์

憶往事一幕幕	過程困難險阻	生與死卻在剎那之間
อี้ อ่วง ซื่อ อี มู่ มู่	กั๋ว เฉิง คุ่น หนัน เสี่ยน จู่	เซิง อวี่ สือ เช่ จ้าย ช่า น่า จือ เจียน
หวนคำนึง ภาพความหลัง	บนหนทาง ล้วนเคี่ยวกรำ	เกิดแลตายช่วงเวลาผันผ่านไป
天地 懸殊	從無知到醒悟	從糊塗到清楚
เทียน ตี้ ... เสียน ซู	ฉง อู๋ จือ เต้า สิ่ง อู้	ฉง หู ถู เต้า ชิง ฉู่
สุดไกล... ฟ้าดิน	ก่อนไม่รู้ได้ตื่นรู้	ก่อนเลอะเลือนได้ชัดเจน
這一路	充滿了感觸	
เจ้อ อี ลู่	ชง หมั่น เลอ กั่น ชู่	
นี้คือทาง	มากมีด้วยประสบการณ์	

* 道場裏	修辦路	有孤獨	有幸福
เต้า ฉาง หลี่	ชิว ปั้น ลู่	โหย่ว กู ตู๋	โหย่ว ซิ่ง ฝู
ธรรมาจักร	ทางบำเพ็ญ	บ้างเงียบเหงา	บ้างครื้นเครง

這其中	酸甜苦澀滋味難以傾訴
เจ้อ ฉี จง	ซวน เถียน ขู่ เซ่อ จือ เว่ย หนัน อี่ ชิง ซู่
อยู่ท่ามกลาง	หลากอารมณ์ล้วนยากสุดเกินพรรณนา

* 一顆心　一腳步　一個願　一段路　經歷過　才能銘心又刻骨

อี เคอ ซิน　อี เจี่ยว ปู้　อี เก้อ เอวี้ยน　อี ต้วน ลู่　จิง ลี่ กั้ว　ฉายเหนิง หมิง ซิน อิ้ว ...เค่อ กู้

ด้วยดวงใจด้วยสองเท้า และมุ่งมั่น　บนเส้นทางทุกขั้นตอน　ประทับตรึงใจ...ตราบนาน

** 師心吾心　願秉承師心大道來傳佈

ซือ ซิน อู๋ ซิน　เอวี้ยน ปิ่ง เฉิง ซือ ซิน ต้า เต้า หลาย ฉวน ปู้

ใจข้าใจอาจารย์　สืบสานปณิธานดำเนินดั่งใจอาจารย์

師心吾心　勇敢將使命肩負　那怕是千魔萬考　我也不認輸

ซือ ซิน อู๋ ซิน　หยง กั่น เจียง สื่อ มิ่ง เจียน ฟู่　น่า ผ้า ซื่อ เชียน หมอ ว่าน ข่าว　หวอ เหย่ ปู้ เริ่น ซู

ใจข้าใจอาจารย์　อาจหาญมุ่งมั่นรับภาระ มิหวั่นเกรง　หมื่นพันทดสอบ　จิตใจข้าไม่ยอมพ่าย

為眾生　甘願忍辱

เว่ย จ้ง เซิง　กัน เอวี้ยน เยิ่น ยู่

เพื่อเวไนย　ยอมกล้ำกลืนอดทน

(*/**/**)

那怕是千魔萬考　我也不認輸　乘愿來　必定了愿歸宿

น่า ผ้า ซื่อ เชียน หมอ ว่าน ข่าว　หวอ เหย่ ปู้ เริ่น ซู　เฉิง เอวี้ยน หลาย　ปี้ ติ้ง เหลี่ยว เอวี้ยน กุย สู้

มิหวั่นเกรงหมื่นพันทดสอบ　จิตใจข้าไม่ยอมพ่าย　ด้วยปณิธาน　ฝ่าหนทางลุล่วงกลับคืน...

วจนะโอวาท

พระโอวาทพระอาจารย์จี้กง *(พระโอวาทแปล)*

ลูกศิษย์เย็นหรือเปล่า ? สบายใจหรือเปล่า ? กินน้ำแข็ง และตากแอร์คงจะเย็นสบาย ตอนนี้ใจเย็นๆ ให้ขึ้นมาพูดเสียงสะท้อนจากใจ

อากาศร้อน ควรทำอย่างไร ?

ศิษย์ต้องดื่มน้ำอย่างน้อยวันละ 2,000 ซี.ซี. หรือ 2 ขวด ดื่มน้ำให้เยอะหน่อย

อากาศร้อน... ต้องรักษาสุขภาพพลานามัยให้ดี

ให้ติดนิสัยในการล้างมือให้สะอาด ล้างมือให้ใช้สบู่ล้าง ข้างในซอกนิ้วก็ต้องล้างด้วย หลังฝ่ามือก็ต้องล้างด้วย ต้องล้างทุกนิ้ว ขัดทุกนิ้ว

อากาศร้อน...ให้ใส่เสื้อที่ซับเหงื่อได้ สีขาวหรือใส่เสื้อผ้าฝ้ายที่ซับเหงื่อได้

อากาศร้อน... ที่บ้านต้องปลูกต้นไม้สีเขียวๆ ให้เยอะหน่อย อากาศก็จะดี

อากาศร้อน...ต้องมา**บำเพ็ญกายหล่อเลี้ยงญาณ** ให้ใจเย็นๆ

ลำดับต่อไป...

ท่านปราชญ์ขงจื้อได้กล่าวว่า "มีเพื่อนที่เดินทางมาจากแดนไกล" เราจะทำอย่างไร? เรามีเพื่อนรักที่เดินทางมาจากแดนไกลเราก็ต้องต้อนรับ

พระอาจารย์ซาบซึ้งใจมาก พระอาจารย์ซาบซึ้งใจมากๆ ศิษย์เดินทางมาไกลมา อย่างนี้ก็คือ **จิตใจของอู๋เว่ยซือ** คือไม่หวั่นกลัวต่อความยากลำบาก ไม่กลัวไกล ไม่กลัวความลำบาก จิตใจนี้ทำให้พระอาจารย์ซาบซึ้งใจมากๆ เป็นศิษย์รักของพระอาจารย์ บุญกุศลยิ่งใหญ่ไร้ขอบเขต ได้กำไรแล้วยังตอนนี้ได้กำไรแล้วยัง อุ้มไว้เลย บุญกุศลยิ่งใหญ่ไร้ขอบเขต

ศิษย์ทั้งหลาย...

พระอาจารย์เห็นว่าทุกคนก็สามารถที่จะบูชาพระสงฆ์

ยังมีความเคยชินด้านการบริจาคให้ทานตามวาระโอกาส

ยังมีความเคยชินในการร่วมกิจกรรมปล่อยสัตว์

ยังมีความเคยชินด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัยคนยากจน

แสดงว่าศิษย์เป็นคนดี ที่ชอบทำความดี

เมื่อดีแล้ว ยิ่งต้องให้ดียิ่งขึ้น

ข้าวหนึ่งถ้วยในมือ

ศิษย์เอ๋ย ! ทำความดีมีโชคลาภ ใช่ไหม...?

แต่โชคลาภนั้นก็ยังมีจำกัดขอบเขต หากไม่สั่งสมเพิ่มเติม ไม่สร้างความดีต่อไป...

โชคลาภนั้น ก็เปรียบได้กับ ข้าวหนึ่งถ้วยในมือ ที่ช้าเร็วก็คงต้องทานหมด

ในสังคมมีกลุ่มชนที่ได้สร้างประโยชน์แก่ส่วนรวมมากมาย แต่พวกเขาก็ช่วยได้แค่กายสังขารเท่านั้น ช่วยเหลือแค่เพียงด้านวัตถุเงินทองเท่านั้น

ซึ่งสามารถบรรเทาความทุกข์ยากลำบากเพียงชั่วคราว

แต่ไม่สามารถ ให้ความสงบทางจิตใจได้

แต่ว่าความเสียสละช่วยเหลือของพวกเขานั้น ก็ควรค่าแก่การยอมรับเช่นกัน

แล้วอนุตตรธรรมของเรา มีกิจกรรมบริจาคช่วยเหลืองานสาธารณะประโยชน์อะไรบ้าง

จุดเด่นของอนุตตรธรรม

1. อนุตตรธรรม ฉุดช่วยจิตวิญญาณของเวไนย

2. อนุตตรธรรม ชี้บอกว่า เธอก็คือพุทธะ

3. อนุตตรธรรม ส่งเสริมความกตัญญู

4. อนุตตรธรรม ประกาศหลักสัจธรรม

5. อนุตตรธรรม ให้ความสำคัญกับจริยามารยาท

6. อนุตตรธรรม ให้ความสำคัญด้านการสร้างบุญสามทาน

1. อนุตตรธรรมฉุดช่วยจิตวิญญาณของเวไนย์

หนึ่งจุดชี้จากพระวิสุทธิอาจารย์ ลงทะเบียนชื่อไว้เบื้องบน ถอนชื่อออกจากบัญชีนรกภูมิ ไม่ต้องอยู่ในการควบคุมของท่านยมบาล ไม่ต้องไปรับการเวียนว่ายในการเวียนเกิดเวียนตาย

2. อนุตตรธรรม ชี้บอกว่า เธอก็คือพุทธะ

ตอนที่รับวิถีธรรม คุกเข่าต่อหน้าพระ ยังจำได้ไหม?

จำได้ไหมที่อาจารย์ถ่ายทอดธรรมได้เจิมลงบนใบหน้าเรานั้น ได้เจิมที่ตรงไหน?

ไหนลองทำให้อาจารย์ดูซิ ทำไมต้องเจิมที่ตัวเรา เพราะธรรมะที่แท้จริงอยู่ที่ตัวเรา ที่ต้องเจิมบนตัวเรา เพื่อบอกให้เรารู้ว่า ธรรมะอยู่ในตัวเรา พุทธะอยู่บนกายเรา ความสว่างอยู่บนกายเรา

ฉันก็คือพุทธะ ไม่ต้องไปหาพุทธะจากภายนอก

ศิษย์นั้น...เดิมทีก็มีอยู่แล้ว เพียงแค่ว่าศิษย์นั้นได้ลืมไปแล้ว...

วันนี้เรามาขอรับธรรมหรือเปล่า? ไม่ใช่ แต่มาค้นหา

กลับมาฟื้นฟูความทรงจำ ความสว่างแห่งพุทธะ เพราะเราโดนบดบังไป (พระอาจารย์แสดงธรรมด้วยการนำผ้าเช็ดหน้ามาปิดหน้านักบรรยายท่านหนึ่ง) ที่ปิดบังนี้คือ กิเลส ความโลภ โกรธ หลง ยังมีอีกมากมาย

ศิษย์เวียนว่ายมาหกหมื่นกว่าปี กิเลสเราหนามาก ชาติแล้วชาติเล่าที่ปิดบังพุทธจิตธรรมญาณเรา ความหล่ออยู่ไหน ? ความรักเมตตาอยู่ตรงไหน ?

ต้องเช็ดไหม? ต้องล้างไหม? ต้องกวาดไหม?

ต้องเททิ้งไหม? ต้องซ่อมแซมไหม? ต้องแก้ไขไหม?

(พระอาจารย์นำผ้าเช็ดหน้าออกทีละผืน)

นี่แหละ คือ **โฉมหน้าดั้งเดิมของเรา** เดิมทีหล่อมาก เมตตามาก แต่ชาติแล้วชาติเล่า ที่มีแต่ความโลภ โกรธ หลง ปิดบังเอาไว้ อย่างนี้แสงสว่างแห่งพุทธะจึงค่อยๆ ปรากฏออกมาจิตเมตตา จิตภักดี จิตกตัญญู จิตสำนึกคุณจึงค่อยๆ ปรากฏออกมา...

นี่แหละ อนุตตรธรรม ชี้บอกว่า **เราก็คือพุทธะ**

3. อนุตตรธรรมส่งเสริมความกตัญญู

เมื่อวานนี้ ได้ฟังบทกตัญญุตาธรรมไหม..?

อนุตตรธรรม ส่งเสริมคุณธรรมแห่งความกตัญญู ให้ทุก ๆ คนได้เป็นลูกกตัญญู

อนุตตรธรรม ให้ความสำคัญกับหลักมนุษยธรรม

สอนหลักธรรมของการอยู่ร่วมกันระหว่างพ่อกับลูก

สอนหลักธรรมของการอยู่ร่วมกันระหว่างสามีกับภรรยา

สอนหลักธรรมของการอยู่ร่วมกันระหว่างพี่กับน้อง

สอนหลักธรรมของการอยู่ร่วมกันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน

สอนหลักธรรมของการอยู่ร่วมกันระหว่างกษัตริย์กับขุนนาง

4. อนุตตรธรรมประกาศหลักศีลธรรม

เพื่อให้ทุกคนได้เกิดปัญญา

ขอถามว่าในสามวันนี้ปัญญาของเราได้เปิดกว้างขึ้นบ้างไหม

รู้หรือสัมผัสได้ไหมว่าตนเองนั้นมีปัญญามากขึ้นนิดหนึ่ง

รู้สึกได้ไหมว่าเบื้องหน้าเรานี้มีแต่ความสว่างไสว

รู้สึกว่าบนบ่าของเราเบาลงไปเยอะเลย

ยังต้องฟังต่อไป ให้ความกลัดกลุ้มของเราเปลี่ยนเป็นโพธิ

5. อนุตตรธรรม ให้ความสำคัญกับจริยามารยาท

เพื่อให้ทุกคนได้มีการพัฒนาบุคลิกภาพ

ศิษย์เข้ามาสู่อาณาจักรธรรมมีความรู้สึกไหมว่า ผู้บำเพ็ญธรรมไม่ค่อยเหมือนกับคนทั่วไป แต่ว่าคิดไม่ออก บรรยายไม่ถูกว่าเพราะอะไร

สิ่งนี้ คือ **พลังธรรม** เป็นพลานุภาพที่แสดงออกมาจากภายในสู่ภายนอกด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน

๖. อนุตตรธรรม ให้ความสำคัญด้านการสร้างบุญสามทาน

ทรัพย์เป็นทาน ธรรมะเป็นทาน และแรงกายเป็นทาน ส่งเสริมให้ทุกคน ลบล้างหนี้สินเวรกรรม

ศิษย์เอ๋ย !
สิ่งเหล่านี้ คือ สิ่งที่อนุตตรธรรมได้สร้างประโยชน์ในประเทศไทย
สิ่งเหล่านี้ ของอนุตตรธรรมส่งผลต่อประเทศไทย

ขอถามศิษย์...

สิ่งเหล่านี้ควรค่าแก่การยอมรับไหม...?

ควรค่าแก่การปกปักษ์รักษาไหม...?

ควรค่าแก่การกล่าวขานชื่นชมไหม...?

ถ้าอย่างนั้น พวกเรามาพูดพร้อมกันว่า **"อนุตตรธรรมดีมาก ๆ"**

หากศิษย์ได้เจอญาติธรรมของอนุตตรธรรม อย่าลืมที่จะร่วมสรรเสริญชื่นชมร่วมอนุโมทนากับเขา อย่างนี้ เราก็ได้บุญกุศลที่ยิ่งใหญ่ไร้ขอบเขตเช่นกัน

อนุตตรธรรมไม่เพียงแค่ทำความดีเพื่อรับโชคลาภวาสนาเท่านั้น

แต่... อนุตตรธรรม คือธรรมกิจที่ชั่วนิรันดร์กาล

อนุตตรธรรมไม่ใช่เป็นการช่วยเหลือเพียงแค่ครั้งคราว

แต่... อนุตตรธรรมได้กระทำนั้นคือการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์กาล

บุญกุศลนั้นไม่จำกัด... ไม่มีสิ้นสุด... ไม่มีกำหนดจำนวน... ไม่ลด

(พระอาจารย์เมตตาให้ญาติธรรมในชั้นอ่านพระโอวาทบนกระดานพร้อมกัน)

บุญกุศลนั้นสำคัญไฉน...?

บุญกุศลเป็นหลักประกันภัยที่ดีเลิศ

บุญกุศลเป็นหลักประกันที่ปลอดภัย

บุญกุศลเป็นผลสนองที่ศักดิ์สิทธิ์แยบยล

บุญกุศลเป็นตำรายาช่วยชีวิต

บุญกุศลเป็นกุศลทรัพย์ไร้ขอบเขต

บุญกุศลเป็นโภคทรัพย์อันล้ำค่า

บุญกุศลเป็นการลงทุนที่มีปัญญา

บุญกุศลเป็นประกายแห่งความหวัง

บุญกุศลที่เรามองข้ามไปในยามปกตินั้น สามารถที่จะช่วยปกป้องเราในช่วงวินาทีสุดท้าย นำความหวังมาให้กับเรา สามารถผันแปรชีวิตเราได้

ปกติเราให้ความสำคัญกับอะไรมากที่สุด ? ภรรยา... ลูก... บ้าน... เงินทอง... รถ... เวลาอนิจจังมาถึงสิ่งเหล่านี้เป็นหลักประกันให้กับเราได้ไหม ? ไม่สามารถเป็นหลักประกันให้กับเราได้ และเป็นที่มาแห่งความกลัดกลุ้มกังวล

บุญกุศลนี้จะสร้างเมื่อไหร่ดีที่สุด

หกเดือนให้หลังค่อยมาทำดีไหม... ?

รอให้เรามีเงินมาสักหน่อยค่อยมาทำดีไหม... ?

รอให้ลูกโตแล้วค่อยมาทำดีไหม... ?

รอให้เราบำเพ็ญให้ดีกว่านี้หน่อยค่อยมาทำดีไหม... ?

รอให้ร่างกายของเราสมบูรณ์ขึ้นดีขึ้นกว่านี้หน่อยแล้วค่อยมาทำดีไหม... ?

ไม่ดี แล้วเมื่อไหร่ดี เมื่อไหร่ดี ? ทำตอนนี้... ขณะนี้...

ในโลกนี้มีอยู่สองเรื่องที่รอไม่ได้...?

เรื่องแรก ☆ **เราจะปฏิบัติตนเป็นลูกกตัญญู... รอไม่ได้**

เรื่องที่สอง ☆ **สร้างบุญสร้างกุศล... รอไม่ได้**

เพราะถึงแม้เรารอได้.... แต่อนิจจังรอเราไม่ได้...

ศิษย์เอ๋ย ! รู้สึกไหมว่าตอนนี้ภัยพิบัตินี้มีมากมาย ?

ทำไมภัยพิบัติจึงมากมายอย่างนี้

เสียงเตือนจากฟ้า

ขณะนี้ใจของคนยิ่งเปลี่ยนผันเลวร้าย ไม่มีความภักดี... ไม่มีความกตัญญู... ไม่มีคุณธรรม... ไม่มีบารมีธรรม... เห็นแก่ตัว... เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตน... ดื้อรั้น... สร้างแต่ความชั่วร้ายมากมาย... ไม่ฟังคำกล่าวเตือน...

☆ เบื้องบนส่งให้ภัยพิบัติลงมาเตือนให้ตื่น

☆ เตือนให้เรารู้... เงยหน้าขึ้นไปบนศีรษะของเราสามฟุต มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เตือนพวกเราอยู่ ให้เชื่อผลสนองของกฎแห่งกรรม... เหตุต้นผลกรรม... เตือนพวกเรา... ต้องหาโอกาสสร้างบุญสร้างกุศล

แต่ไม่ทราบว่า... ลูกศิษย์ได้ยินคำเตือนจากฟ้าเบื้องบนไหม ? ไม่ใช่เราแกล้งปิดหู ปิดตา ไม่ฟัง ไม่มอง... แล้วไปทำความชั่ว อย่างนี้หลอกลวง หลอกลวง... ตัวเอง หลอกลวง...จิตใจที่เป็นหิริโอตตัปปะของตัวเอง เลอะเลือน ผ่านไปวันหนึ่ง... หลอกตัวเอง... โกหกตัวเอง... น่าสงสารมาก...

ศิษย์เอ๋ย ! เราจงมาร่วมแสดงออก เพื่อปกป้องดำรงงานธรรมกิจ อันศักดิ์สิทธิ์ของอนุตตรธรรม เพื่อจะได้สร้างดินแดนแห่งความสว่างไสว เพื่อตัวเราและคนรุ่นหลัง เมื่อเราดีแล้ว ต่อไปอนุชนรุ่นหลังของเราก็จะดีด้วย เราอาจไม่คิดเพื่อตัวเอง แต่ต้องคิดเพื่ออนุชนรุ่นหลังของเรา ดีไหม ?

สามทาน

ทรัพย์เป็นทาน ธรรมะเป็นทาน แรงกายเป็นทาน

พูดแบบง่ายๆ ก็คือ.... **บริจาคทาน โปรดคน ช่วยงานธรรมกิจ**

ทรัพย์เป็นทาน คือ บริจาคทาน

ธรรมะเป็นทาน คือ โปรดคน

แรงกายเป็นทาน คือ ช่วยงานธรรมกิจ

ก็เหมือนกับการประชุมธรรมสามวันนี้ พอศิษย์นั่งลง ก็มีข้าวทาน ทุกอย่างก็พุทธบริกรช่วยจัดสรรให้เราเรียบร้อย

เรามองไม่เห็นว่า ก่อนหน้านี้ ผู้ที่มีใจมากมายอยู่เบื้องหลัง ทำแบบเงียบๆ ออกแรง ออกเงิน เสียสละ และอุทิศ

ต่อไปจะมาสถานธรรมสร้างบุญสร้างกุศลต้องลงทะเบียนก่อน ต้องจองล่วงหน้า เวลาที่ลูกศิษย์ไปโรงพยาบาลจะไปหาหมอต้องลงทะเบียน เพื่อจะได้ถึงคิวเร็วหน่อย เพื่อจะได้หาหมอก่อน อาจารย์เห็นพุทธบริกรมากมาย อบอุ่นมาก ร้อนมาก สร้างบุญกุศลต้อง ลงทะเบียนไว้ล่วงหน้า

ต่อไปใครจะมาล้างห้องน้ำต้องลงทะเบียนไว้ก่อนนะ มิฉะนั้นไม่ผ่าน บุญกุศลถูกคนอื่นแย่งไปก่อนแล้ว จะมากวาดขยะ ล้างผลไม้ ขัดพุทธประทีป ต้องรีบเร่งหน่อย ให้เร็วหน่อย พุทธบริกรต้องจองไว้ก่อนหนึ่งอาทิตย์ล่วงหน้า เพราะมีพุทธบริกรมากมายปกป้องเวไนย์ ถ้าช้าเหมือนกับเต่า เราก็ไม่มีบุญกุศลได้ทำ

ต้องเหมือนกระต่าย วิ่งเร็วหน่อยแย่งที่หนึ่ง ไม่ใช่กินข้าวแย่งที่หนึ่ง สร้างบุญสร้างกุศลแย่งที่หนึ่ง

เราดูพุทธบริกรเหล่านี้ เขาก็ออกเงิน ออกแรงอย่างเงียบๆ เป็นการสร้างบุญสร้าง กุศลลดหนี้เวรกรรม เป็นการหากำไรบุญกุศล ดูจากภายนอกแล้วเหมือนกับเขาอุทิศเสียสละเป็นการขาดทุนเสียเปรียบ ที่จริงแล้ว เขาได้รับผลกำไรมากมาย

ศิษย์เอ๋ย ! **ที่จริงแล้วขาดทุนหรือกำไร ?** (กำไร) ไม่ขาดทุน เพราะเขาทำจนเหนื่อยเหมือนวัว เหมือนควาย ที่จริงเขาได้กำไรตั้งเยอะ แล้วก็แอบยิ้มได้บุญกุศลได้ทองแท่งไปเยอะ

ศิษย์เอ๋ย ! อย่ากลัวในการเสียสละทุ่มเทอุทิศ... โลกของเรากลม...

ชาตินี้... เราปลูกเหตุอะไรไว้... ต่อไปก็จะได้รับผลอย่างนั้น...

ชาตินี้... เราทุ่มเทอย่างไร... ต่อไปก็จะได้ผลเก็บเกี่ยวอย่างนั้น

ชาตินี้... อวยพรให้กับทั่วโลก... ทั่วโลกนี้ก็จะอวยพรให้กับเราเช่นกัน

ชาตินี้... พวกเราทำเพื่อเวไนย์ เพื่อเบื้องบน... ต่อไปเวไนย์ก็จะทำเพื่อเราเช่นกัน

เพราะว่าโลกนี้กลม มาอย่างไรก็จะไปอย่างนั้น

ชีวิตที่สมบูรณ์

ทำอย่างไร ชีวิตจึงกลมสมบูรณ์ คือ มรรคผลสมบูรณ์

เราจงมาร่วมกันบังเกิดโพธิจิต ปลูกเหตุอันเป็นกุศล เพื่อสร้างจิตญาณสมบูรณ์

ทำให้ชีวิตของเราได้เกิดความสมบูรณ์ มรรคผลสมบูรณ์

ทำให้ธรรมจักรแห่งชีวิตได้ผันอยู่เสมอ

ทำให้ปัญญาได้ผันเรื่อยไป

ทำให้ชะตาชีวิตของเราได้ผันแปรเสมอ

ทำให้จิตธรรมของเรา ทุกภพทุกชาติไม่หยุดผันเสมอไป

จิตใจแห่งผู้อุทิศตน (ใหม่)

ปีนี้ผู้ที่อุทิศตนเพื่อธรรม (คนใหม่) เข้าใจถึงความหมายของการอุทิศตนเพื่อธรรมไหม ?

ฉือจื้อหย่ง : คือการที่สละออกมา โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการให้ช่วย ผู้น้อยได้สำนึกคุณ ที่ได้ชีวิตใหม่มารอดชีวิตมาได้ ตื้นตันใจมากที่ได้ชีวิตใหม่มา ตื้นตันใจมาก

ฉื่อซู่จวี๋ : คือการเสียสละความสุขส่วนตน แล้วก็การเสียสละทั้งจิตใจและก็แรงการเพื่อผู้อื่น

ทัศนีย์ : สำหรับผู้น้อยชีวิตนี้มอบให้แด่ฟ้าค่ะ

กัญญา : ผู้น้อยเมื่อสองปีที่แล้วผู้น้อยก็นั่งเหมือนทุกท่านนะค่ะ แล้วก็บทบุญคุณสวรรค์ผู้น้อยก็ไม่เข้าใจว่าเขาร้องให้กันทำไม ก็เลยได้นำพาตัวเองเข้ามาช่วยในโรงธรรม มาเห็นผู้หญิงตัวเล็กๆ สองคน รู้สึกว่าชั้นพุทธาภิเษกก่อนงานประชุมชั้นพุทธาภิเษก เขาทำงานกันจนถึงเที่ยงคืนตีหนึ่งตีสองเขาไม่หลับไม่นอน เขาทำไปเพื่ออะไร ผู้น้อยเข้ามาสัมผัสถึงตรงนี้จึงได้รู้ว่าอาวุโสที่อยู่เบื้องหลังมีความทุกข์ยากลำบากมากในวงการธรรม จึงรู้สึกว่าตัวเองเข้าใจ

ธรรมะ แต่ว่าทำไมตัวเองไม่ก้าวออกมา ทุกคนที่ก้าวออกมาทุกคนล้วนมี ครอบครัว อาจารย์อาวุโสทุกท่านล้วนมีครอบครัว ผู้น้อยก็เลยคิดว่าครอบครัวของตัวเองเป็นครอบครัวเล็กๆ ผู้น้อยมองเห็นท่านอาจารย์และอาวุโสทุกท่าน ซึ่งท่านอาจารย์มองเห็นเราทุกคนเป็นครอบครัวเดียวกัน วันนี้ผู้น้อยจึงตัดสินใจออกมาได้ค่ะ เพราะเราคือครอบครัวเดียวกันค่ะ

จิตใจอย่างนี้หายาก เป็นคุณค่าแห่งการเสียสละ เราจะช่วยกันส่งเสริม ช่วยกันดำรง

กล่าวชมสรรเสริญ เราลุกขึ้นยืนปรบมือให้กำลังใจกับเขาเหล่านั้น

พูดพร้อมกันว่า "ไม่ใช่ง่าย" เราจะยิ่งกล้าหาญเข้มแข็ง

อุดมการณ์ถันจู่ เจี่ยงซือ ประจำเขต

เป็นถันจู่ เจี่ยงซือ ผู้รับผิดชอบ ควรมีเป้าหมาย มีอุดมการณ์

ต่อไป เมื่อในเขตพื้นที่มีญาติธรรมเข้าร่วมประชุม หลังจบชั้นมหาชาติแล้ว จะต้องมีเป้าหมายในการนำพา **ให้ทุกคนได้เข้าร่วมศึกษาธรรมชั้นทั่วไป และนำพาส่งเสริมเข้ามาเป็นพุทธบริกร**

อุดมการณ์อาจารย์ผู้รับผิดชอบประจำเขต

แล้วก็ยังมีอาจารย์รับผิดชอบ ท่านเป็นชาวไต้หวัน เดินทางมาถึงเมืองไทย

มาปลูกเพาะเนื้อนาใจของเวไนย์ที่นี่

มาฉุดช่วยจิตวิญญาณของเวไนย์แทนพระอาจารย์

มาทุ่มเทอุทิศเสียสละให้กับเมืองไทย

เราสมควรจะให้ความเคารพ

ไม่ใช่ง่าย "ปู้เจี่ยนตัน" ไม่ใช่ง่าย

หวังว่าต่อไปจะได้มาเป็นคนไทยด้วยกัน

(พระอาจารย์เมตตาเชิญครอบครัวของผู้อุทิศตนท่านหนึ่งมาพูดถึงเหตุการณ์สึนามิ)

เมื่อสละก็จะได้รับ

ที่เขาได้สละลูกสาว ให้อุทิศตนเพื่อธรรม พระอาจารย์หลอกเราไหม เมื่อเราสละ เราก็จะได้รับ

มีสละก็มีได้ พวกเขาได้สละลูกสาว เพื่อเวไนย์ เพื่อเบื้องบน นี่แหละ **"บุญจริงกุศลแท้"** บุญจริงกุศลแท้ตัวนี้ สุดท้ายก็ตอบแทนไปให้กับบุคคลภายในครอบครัว

ฉะนั้น บุญกุศลนี้ คือ ประกันภัยที่ดีเลิศ เป็นหลักประกันภัยที่ปลอดภัยที่สุด อย่างนี้มีความมั่นใจมากขึ้นไหม ?

วันนี้เราได้ฟังเหตุการณ์ที่เขาได้เจอในคลื่นสึนามิ เรามีความมั่นใจต่อธรรมะมากขึ้นแล้ว

ธนาคารเบื้องบน

วันนี้เราได้อุ้มทองคำแท่ง เราได้ทองคำแท่งอันใหญ่ เต็มสองกระเป๋าของเรา ใช้หมดไม่หมด... แสดงความยินดีด้วย...

เมื่อวานเราได้ทำบุญกัน เสียดายเงินนั้นไหม... ?

เราทุกคนนั้นใจสปอร์ต วันนี้ก็ทำต่อไป... เงินหนึ่งร้อยบาทอยู่ในกระเป๋าของเรา เป็นของเรา แต่ถ้าหากว่าเราเอาเงินหนึ่งร้อยบาทนี้ออกมาใส่ไว้ในตู้บริจาคบุญกุศล ฝากไว้ธนาคารเบื้องบน

หากเราไม่สร้างบุญสร้างกุศลเงินเหล่านี้เราก็เอาไปไม่ได้ แต่เมื่อเราได้สร้างบุญสร้างกุศลแล้วใส่ไว้ในธนาคารเบื้องบน จะได้เงินเพิ่มอยู่ที่ธนาคารเบื้องบน และก็ไม่ใช่แค่หนึ่งร้อยบาท แต่เป็นบุญกุศลที่ไร้ขอบเขต สามารถนำพาไปได้ด้วย ใส่ไว้ในกระเป๋าเราเอาไปไม่ได้

ศิษย์ที่มีปัญญาลองคิดดู **เราจะนำพาอะไรไป** นำพาอะไรไป ?

(บุญกุศล)

หลังจากพระอาจารย์ถอนทิพย์ญาณ ได้มีวิญญาณสีนามิชาวต่างประเทศ มายืมร่างสามคุณทันที

Oh! Ho! Ho!

ร้องไห้

We are very thankful to you !

พวกเราขอสำนึกขอบคุณต่อทุกท่านอย่างสูง

Water ! Water !

ต้องการดื่มน้ำ

For all help .

สำหรับการช่วยเหลือทุกอย่าง

Water ! Water !

ต้องการดื่มน้ำ

We are very thankful to you !

พวกเราขอสำนึกขอบคุณต่อทุกท่านอย่างสูง

Pray for us !

กรุณาสวดมนต์ (หมีเล่อเจินจิง) ให้เรา

Pray for us !

กรุณาสวดมนต์ (หมีเล่อเจินจิง) ให้เรา

We are very thankful to you !

พวกเราขอสำนึกขอบคุณต่อทุกท่านอย่างสูง

pray for us !

กรุณาสวดมนต์ (หมีเล่อเจินจิง) ให้เรา

The prayer is a powerful ! – and effective !

บทสวดมนต์นั้น มีอำนาจพลังมหาศาล และมีพลานุภาพช่วยเหลือพวกเราได้

We are very thankful to you !

พวกเราขอสำนึกขอบคุณต่อทุกท่านอย่างสูง

pray for us !

กรุณาสวดมนต์ (หมีเล่อเจินจิง) ให้เรา

I don't know how to say.

ฉันไม่รู้ว่า จะพูดอย่างไร

Say to God thank you very much.

ช่วยบอกกับพระอริยเจ้าและบอกกับทุกคนด้วยว่า ขอบคุณมากๆ

Say to God say to all thank you very much

ช่วยบอกกับพระอริยเจ้าและบอกกับทุกคนด้วยว่า ขอบคุณมากๆ

***Say to all.**

พวกเราที่สวดมนต์ให้เขา

พระโอวาท
ศิษย์พี่เซียนน้อย

๕

วันจันทร์ที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2548
ประชุมธรรมชั้นพุทธาภิเษก รุ่นที่ 30 พุทธสถานผู่เต๋อ จังหวัดภูเก็ต

วจนะโอวาท

ศิษย์พี่เมตตาประทานพระโอวาท

ปณิธานคืออะไร...?

คือ...ความมุ่งมั่นตั้งใจ

เป็นคนต้องมีปณิธาน จึงจะประสบความสำเร็จ

ศิษย์พี่ก็มีปณิธาน ศิษย์พี่จึงสำเร็จธรรมไปตั้งแต่อายุยังน้อยๆ ยังเป็นเด็กๆ อยู่

ปณิธานเหมือนการพายเรือ

พายเรือถ้าไม่มีความมุ่งมั่น... ก็จะไม่มีแรงพาย

พายเรือถ้าไม่มีปณิธาน...ก็ไม่มีทิศทางเป้าหมายที่แท้จริง

หากเราพายเรือไม่มีทิศทาง... ไม่มีปณิธาน... เราจะไปไหน ? คงจะไปไม่ถึงฝั่ง พายเรือวนไปวนมา ไปตามกระแสโลกสังคม

เขาบอกไปทางซ้าย เราก็ไปทางซ้าย... เขาบอกไปทางขวา เราก็ไปทางขวา

ก่อนรับธรรมะ... ไปตามกระแสโลก

หลังรับธรรมะ... ไปตามกระแสธรรม

ผู้แนะนำ รับรองควรรู้

การที่ผู้แนะนำผู้รับรองพาคนมารับธรรมะแล้ว จะต้องนำพาไปถึงไหน ? (ถึงฝั่ง)

ไม่ใช่ว่าส่งคนอื่นถึงฝั่งแล้ว ผู้แนะนำรับรองเองกลับลอยอยู่กลางทะเล

ผู้แนะนำรับรอง ส่งคนอื่นขึ้นฝั่ง แต่ตัวเองไม่รู้อยู่ไหน...?

เรานำพาเวไนยขึ้นเรือแล้ว... ก็ต้องนำพาเขาไปให้ถึงฝั่ง

ผู้แนะนำรับรองกับคนที่รับธรรม... ทั้งสองฝ่ายต้องจูงมือกัน... ประสานกันให้ดี... งานธรรมะก็จะเจริญรุ่งเรืองได้...

โอบอุ้มความศรัทธา

กล้วย... นี้เป็นตัวแทนความศรัทธาโอบอุ้มไว้ ไม่ใช่อุ้มจนเน่านะ... อุ้มแล้วก็กลืนกินคุณค่าความศรัทธานี้ลงไป

แล้วนำพลังที่ได้มาใช้... พลังความศรัทธามีแค่ไหน...?

คิดเอาเอง... แล้วนำพลังที่ได้นี้ไปช่วยคน

ปณิธานเป็นหลักประกัน

การกินเจเป็นเรื่องพื้นฐานที่เราต้องทำ...

ถ้าหากเรากินเจโดยไม่ตั้งปณิธาน... วันหนึ่งหากเผลอทำผิด... ไปกินเนื้อสัตว์โดยไม่ตั้งใจ เราก็คิดว่าไม่เป็นไร เราไม่ได้ตั้งปณิธาน

ทำให้เราขาดความระมัดระวัง... ปล่อยใจตน... ความผิดก็จะเกิดขึ้นบ่อยๆ

แต่เมื่อเรามีปณิธาน... ทำให้เรามีความเชื่อมั่น... มีหลักประกัน... มิกล้าทำผิดศีล เพราะถ้าเราผิดศีลเจ... มีโทษหนัก

ปณิธานนี้เราตั้งต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทูลถวายเผาใบฎีกาเป็นหลักประกัน หลักฐานเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นเราจะต้องตั้งใจให้ดี

ปณิธาน พูดง่ายแต่ทำยาก

ตอนนี้ศรัทธา กลับไป ขึ้น ๆ ลง ๆ ใจคนเปลี่ยนแปลง ไม่แน่นอน

แต่เมื่อมีใจแล้ว... ฟ้าเห็นใจ... ฟ้าเห็นในปณิธาน... ก็จะช่วยหนุน

แต่จะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ก็ขึ้นอยู่กับตัวเอง

พระโอวาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นสิ่งล้ำค่า กรุณาเก็บไว้ในที่สูง

รายการหนังสือของทางร้านกระวี

1 พุทธวจนะ 1, 2
2 ก้าวสู่หนทางการบำเพ็ญ 1, 2
3 ประจักษ์หลักฐานคำสารภาพ จากวิญญาณบาป
4 ไขความแยบยลพุทธระเบียบ 15 ข้อ
5 บทสำรวจตนเอง
6 บทเตือนสติตนเอง
7 กินเจเว้นกรรม
8 หลักแห่งการบำเพ็ญธรรม 10 ประการ
9 บันทึกหอจันทร์คู่
10 บาป-บุญ-คุณ-โทษ
11 บัวเบ่งบานทั่วแดนดิน
12 จะบำเพ็ญธรรมอย่างไรให้เสมอต้นเสมอปลายในปลายธรรมกัปป์
13 แสงทองส่องชีวิต 1
14 คัมภีร์เพลง 1
15 ลังกาวตารสูตร
16 ทางสายกลาง 2
17 คุณธรรมมิเสื่อมคลาย
18 วาจาสอนจิต คติสอนใจ
19 การสร้างบุญกุศลที่สูงสุด
20 เนื้อสัตว์...อาหารอันโอชะ หรือพญา มัจจุราช
21 ทางไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน
22 มหัศจรรย์ฉันกินเจ
23 แรงกรรม แรงปณิธาน
24 สายใยรัก
25 สืบสายสัมพันธ์
26 ประจักษ์แจ้งผลแห่งกรรม
27 หลินซางคู่ท่องสวรรค์
28 จิตศรัทธาสะเทือนฟ้า
29 จดหมายจากมาตุภูมิ (พุทธวจนะ 3)
30 โอสถธรรม
31 พลังปณิธานเหนือแรงกรรม
32 จันทร์ฌานบรูพา
33 ชุดพระโอวาทปี 48 (12 เล่ม)

1 ธนาณัติสั่งจ่ายในนาม
คุณเดือนแรม ลือเสียง
ตู้ ปณ. 31 ปณฝ. บางปะแก้ว กทม. 10140

2 ชำระเงินผ่านทางบัญชีออมทรัพย์
ธนาคาร กรุงไทย จำกัด สาขา ถนนสุขสวัสดิ์
ชื่อบัญชี คุณเดือนแรม ลือเสียง
บัญชีเลขที่ 029-0-05002-2

ร้านหนังสือกระวี

50 ซอยสุขสวัสดิ์ 1 ถนนสุขสวัสดิ์ แขวงบางปะกอก เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140
โทร. 0-2876-8402, 0-1349-3368 FAX. 0-2876-8660

พระโอวาทจ้อนพระโอวาท พระพุทธจี้กงเมตตาประทานในงานพุทธาภิเษก

ณ สถานธรรมผู่เต๋อ จ.ภูเก็ต วันที่ 30-2 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

